

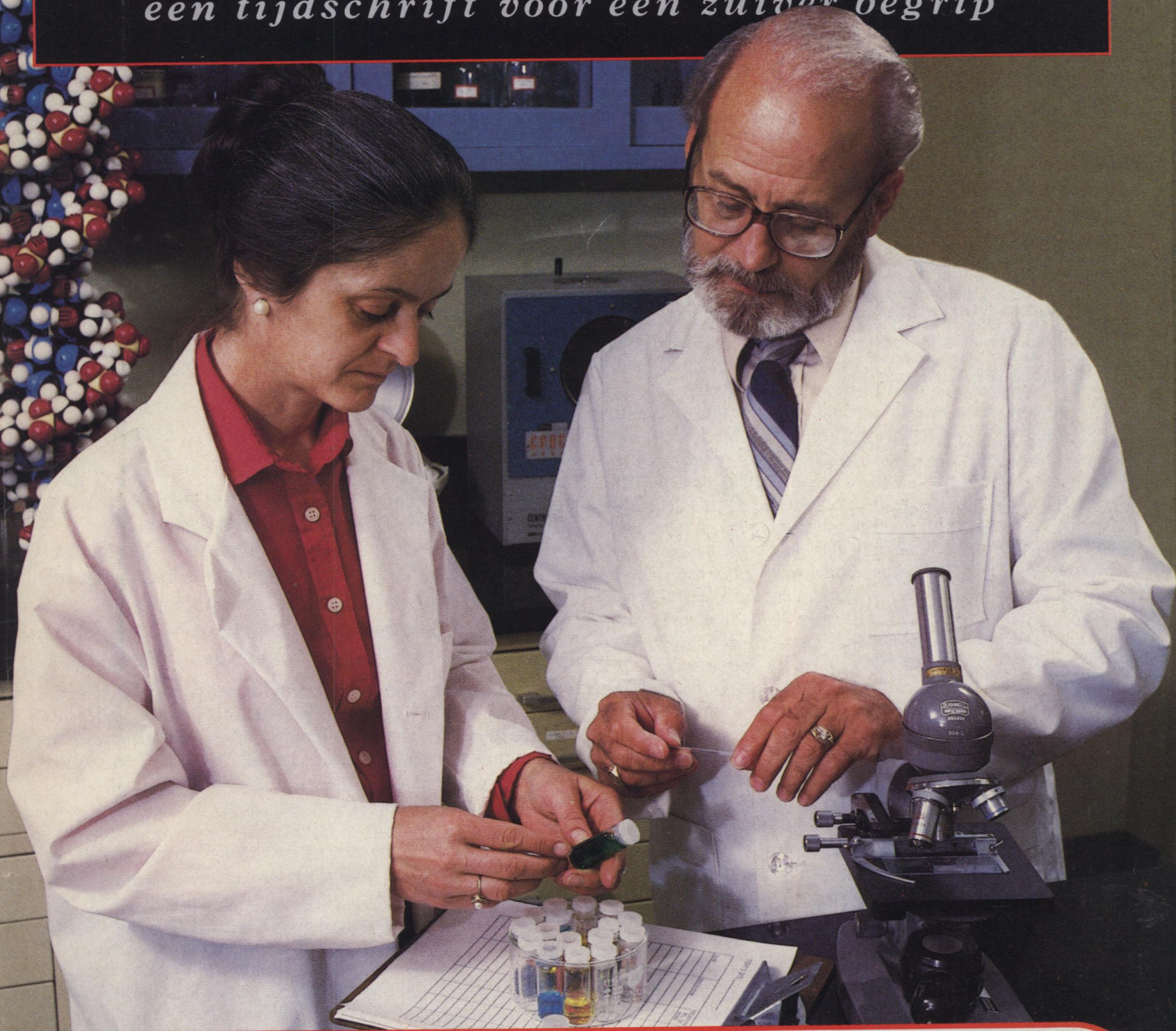
JUNI 1984

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

De wetenschap op de verkeerde weg?

De *Echte Waarheid* wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.
België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043
14, Nederland: Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein (Nederland).
Verspreiding en redactie van de Nederlandstalige editie: Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein (Nederland). Verantwoordelijke uitgever in België: H.C.A. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten (België).

de
ECHE TE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

17E JAARGANG No. 6 OPLAGE WERELDWIJD 6.800.000

JUNI 1984

**OPRICHTER EN ALGEMEEN
HOOFDREDACTEUR:**

HERBERT W. ARMSTRONG

HOOFDREDACTEUR:

HERMAN L. HOEH

EINDREDACTEUR:

DEXTER H. FAULKNER

SENIOR REDACTEUR:

RAYMOND F. MCNAIR

NIEUWSREDACTEUR:

GENE H. HOGBERG

REDACTEUREN:

RONALD D. KELLY, RODERICK C. MEREDITH,

DONALD D. SCHROEDER, JOHN R. SCHROEDER,

MICHAEL A. SNYDER, CLAYTON D. STEEP,

KEITH W. STUMP

ASSISTENT-REDACTEUREN:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

VASTE MEDEWERKERS:

DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,

JOHN HALFORD, KENNETH C. HERRMANN,

ROD MATTHEWS, L. LEROY NEFF,

RICHARD PAIGE, PATRICK A. PARNELL,

RICHARD J. RICE, RICHARD H. SEDLIACK,

DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

TECHNISCH KOPIJREDACTEUR:

PETER MOORE

REDACTIE-ASSISTENTEN:

CHERYL EBELING, KAREN FERGEN, WILLIAM

FLAMAN, WERNER JEBENS, JANICE ROEMER,

WENDY STYER, RON TOTTH, AGNES YOUNGBLOOD

VORMGEVING:

RANDALL COLE

Medewerkers: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Coördinator Vormgeving: GREG S. SMITH

FOTOREDACTIE:

Hoofd fotografische verzorging:

WARREN WATSON;

Hoofd fotoproduktie: HAL FINCH;

Medewerkers: G. A. BELLUCHE JR.,

KEVIN BLACKBURN, CHARLES BUSCHMANN,

NATHAN FAULKNER, ALFRED HENNIG,

ELIZABETH RUCKER,

KIM STONE

Fotoarchief: VERONICA TAYLOR

UITGEVERIJ:

Directeur uitgeverij: RAY WRIGHT;

Hoofd produktie: ROGER G. LIPPROSS;

Produktie: RON TAYLOR;

Coördinators internationale edities: JEANNETTE

ANDERSON, VAL BROWN, BOB MILLER;

Distributie: BOYD LEESON;

Distributie-assistent: CAROL RIEMEN;

Distributie losse nummers: JOHN LABISSONIERE

FINANCIEEL BELEID:

L. LEROY NEFF

INTERNATIONALE EDITIES:

DUITS: JOHN B. KARLSON;

ENGELS: JOHN R. SCHROEDER

FRANS: DIBAR APARTIAN;

ITALIAANS: CARN CATHERWOOD;

NEDERLANDS: JOHAN WILMS;

NOORS: ROY ØSTENSEN;

SPAANS: DON WALLS

KANTOREN:

AUSTRALIË: ROBERT MORTON;

CANADA: COLIN ADAIR;

ENGELAND: FRANK BROWN;

FILIPPIJNEN: GUY AMES;

FRANKRIJK: SAM KNELLER;

LATIJS-AMERIKA: LEON WALKER;

NEDERLAND: BRAM DE BREE;

NIEUW-ZEELAND: PETER NATHAN;

PUERTO RICO: STAN BASS;

WEST-DUISSLAND: FRANK SCHNEE;

ZUID-AFRIKA: ROY MCCARTHY;

ZWITSERLAND: BERNARD ANDRIST

ARTIKELEN

- 2 Onrust in Europa's „rustige hoekje”
- 5 Een wereld in gijzeling — deel twee
- 7 Wat de zegslieden der wetenschap niet zeggen
- 10 U hebt meer nodig dan geloof *in* Jezus!
- 12 Grote aardbevingen zijn geprofeteerd!
- 19 Is de wetenschap op de verkeerde weg?

RUBRIEKEN

- 1 Persoonlijk van Herbert W. Armstrong

VOORPAGINA

Het selecteren van kleurstoffen. Het voorwetenschappelijk onderwijs biedt voor wetenschapsmensen een belangrijke gelegenheid tot kennisoverdracht. Het op de juiste wijze toepassen van wetenschappelijke ontdekkingen op het gebied van moraal en milieu is een aangeleerd proces.

FOTO WARREN WATSON—PT

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1984 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein (Nederland).

Telefoon: 03402-39922

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila
- *Latijs-Amerika:* P.O. Box 5-595, 06500 Mexico D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Herbert Armstrong

Waarom bestaan al die kerken?

„Waarom is er enige kerk?” vroeg ik me de herfst van 1926 af. „Is godsdienst tenslotte toch het opium van het volk? Is er enige ware kerk? Waarom bestaan er zoveel godsdiensten op aarde als er maar één God is? Waarom zijn er zoveel verschillende sekten en kerkgenootschappen binnen het traditionele christendom als er slechts één Christus is?”

Ik bevond mij midden in een diepgaand, haast dag en nacht durend onderzoek. Ik kwam geschokt tot ongelof. Bestond God nu wel of niet?

Ofschoon ik nooit enige bijzondere godsdienstige belangstelling had gehad, was ik opgevoed in een gerespecteerde protestantse kerk — tot op 18-jarige leeftijd, toen mijn gedachten en energie zich richtten op een carrière in de zakenwereld waarin ik met ongewoon succes was begonnen. Maar toen ik 34 was werd ik dubbel uitgedaagd, met een bijbelse kwestie en met de evolutietheorie.

Ik was boos geworden door het etiket dat een nog maar net afgestudeerde schoonzuster mij opplakte: „Herbert Armstrong, je bent onwetend!” Ik had de mening uitgesproken dat ik de evolutietheorie niet aanvaardde, al was ik er enigszins mee bekend. Deze hypothese vond destijds zeer snel algemene ingang als het fundamentele concept in alle lagen van het onderwijs.

Maar „onwetend!” — ik was te trots om die beschuldiging te accepteren. Bovendien was ik diep

verontrust door een bijbelse uitdaging die tegengesteld was aan de leer die ik vanaf mijn jongensjaren in de kerk zonder vragen had aangenomen. Tussen deze twee uitdagingen bestond een bijbelse relatie, onder andere in het boek Genesis.

Maar eerst dook ik in de geschriften van Darwin, Huxley, Haeckel, Chamberlin en andere evolutionisten. Al spoedig duizelde het me. Hun redeneringen leken zeer overtuigend, zoals ze inderdaad wel moeten zijn om in het hoger onderwijs geaccepteerd te kunnen zijn. Voor het eerst begon ik mij af te vragen: „Bestaat God op de keper beschouwd wel?” Vanaf mijn jeugd was mij geleerd het bestaan van God aan te nemen. Plotseling realiseerde ik mij dat ik er geen bewijs voor had gezien, maar zonder vragen had aanvaard wat mij was onderwezen.

Nu weet ik dat de meeste mensen geloven wat hen ooit is onderwezen — wat de mensen om hen heen geloven. De studenten van vandaag aanvaarden de evolutietheorie als feit omdat hun dat wordt geleerd. Zij zouden door hun medestudenten als onwetend worden beschouwd als zij niet, als schapen op weg naar het slachthuis, zonder vragen of bewijs aannemen wat gangbaar is. Weinigen beseffen waarom zij geloven wat zij geloven. Maar nu moest ik ZEKERHEID hebben! Ik moest BEWIJZEN zien!

Na verloop van tijd zag ik in dit vrijwel dag en nacht durende onderzoek de evolutieleer volkomen weerlegd, en het bestaan van de Schepper God bewezen. Vervolgens raakte ik door een grondige studie van de Bijbel enige tijd in een zelfs nog grotere verwarring en ongelof! Ik had altijd verondersteld dat het traditionele christendom haar leerstellingen uit de Bijbel had. Maar tot mijn verbazing zag ik nu met eigen ogen in de Bijbel heldere, duidelijke, ondubbelzinnige leerstellingen die in de meest fundamentele doctrines, precies het tegendeel waren van die die door de christelijke religie werden onderwezen!

Ik verloor de grond onder mijn voeten! Ik begon te beseffen dat het orthodoxe christendom niet het doel of de betekenis van het leven verklaart — evenmin de verbazende paradox van ontzagwekkende vooruitgang te midden van schrikbarend kwaad en achteruitgang!

Ik ontdekte dat de Bijbel een soort van legpuzzel is. Een dergelijke puzzel kan uit duizenden verschillend gevormde stukjes bestaan. Het vergt tijd en geduld om de stukjes op de juiste wijze in elkaar te passen, maar daarna heeft men een prachtige en duidelijke afbeelding. Over ieder onderwerp ontdekte ik veel teksten die hier en daar in de gehele Bijbel waren

(Zie verder pagina 29)

Onrust in Europa's „RUSTIGE HOEKJE”

Gene H. Hogberg

Geheimzinnige voorwerpen sluipen rond in de Zweedse wateren. Noorwegen werd opgeschrikt door een spionageschandaal. De wazige toekomst van de NATO dreigt de toekomstige veiligheid van de regio te verstoren.

DE NOORDEUROPESE wereld — samengesteld uit Noorwegen, Zweden, Denemarken, Finland en IJsland — omvat wat wel het „rustige hoekje” van Europa werd genoemd.

Maar tegenwoordig is dit hoekje telkens weer in het nieuws — en niet zonder reden.

Eerder dit jaar betrapte de Zweedse

hetzelfde gebied een met kernwapens uitgeruste U-137 duikboot van de Sovjet-Unie aan de grond liep.

Deze keer echter zetten volgens de Zweedse regering „op kikvorsmannen gelijkende personen” voet aan wal op het eiland Almoë, om met behulp van machinegeweren en handgranaten door het Zweedse leger te worden verdreven.

De actie markeerde de eerste keer sedert de Russisch-Zweedse oorlog van 1809 dat er met scherp werd geschoten op buitenlandse soldaten die op Zweedse bodem trachtten binnen te dringen.

Honderden geheime probeersels

Het jongste incident vormde het sluitstuk op een decennium van vrijwel onafgebroken pogingen van buitenlandse onderzeeërs om de Zweedse territoriale wateren binnen te dringen. Volgens de Britse *Daily Telegraph* vonden er „alleen al in de afgelopen drie jaren meer dan 300 gerapporteerde waarnemingen en voorvallen plaats”.

Een officieel Zweeds militair rapport vatte de toenemende bezorgdheid van de regering als volgt samen: „Het betrekkelijk onschuldige binnendringen van de buitenrand van onze territoriale wateren in de jaren '60

is nu vervangen door diepe penetraties van onze kustwateren, en veelal in gebieden die van vitaal belang zijn voor onze defensie in het algemeen.”

Bijzonder verontrustend was een rapport van het Zweedse parlement, waarin werd beschreven hoe uit onderzees röntgen-onderzoek was gebleken dat „bemande mini-duikboten die over de bodem kunnen kruipen”, in september 1982 over de bodem van een waterweg waren geslopen die recht naar het hart van de hoofdstad Stockholm leidt. Eén „mini-sub” was zelfs zo onbeschaamd om tot minder dan 1,5 km afstand van het Zweedse koninklijke paleis te kruipen.

Men neemt algemeen aan dat de binnendringende duikboten tot taak hebben de toegangen tot militaire bases langs de kust van het neutrale Zweden in kaart te brengen, om daarvan in een algemene Europese oorlog gebruik te maken. Ook gelooft men dat zij potentiële schuilplaatsen zoeken.

Schandaal schokt Noorwegen

Het grote nieuws in het naburige Noorwegen was niet zozeer dat van de ongewenste duikboten — hoewel die regelmatig ook in de vele diepe fjorden van dat land worden gesignaleerd — dan wel een spionageschandaal met mogelijk verrekende gevolgen.

Afgelopen januari werd de chef van de voorlichtingsdienst van het Noorse ministerie van buitenlandse zaken Arne

LANSON

De U-137, een Russische onderzeeër, liep in oktober 1981 bij Karlskrona in Zweden aan de grond.

marine een verdachte buitenlandse duikboot in de buurt van zijn ultrageheime marinebasis Karlskrona. Het incident deed denken aan de tijd in oktober 1981 toen er ongeveer in

Treholt gearresteerd toen hij probeerde met een aktentas vol officiële documenten Oslo's luchthaven Fornebu te verlaten. Hij bekende aan de Noorse veiligheidspolitie van plan te zijn geweest naar Wenen te vliegen, waar hij zijn contactman, een KGB-officier, zou ontmoeten.

De 42-jarige Treholt bekende na zijn aanhouding dat hij al jarenlang geheime documenten had doorgegeven.

De onthulling bracht grote opschudding teweeg bij het oppercommando van de NATO in Brussel, en verbijsterde de Noorse regering. De beschuldigde spion was een populaire opkomende ster in de oppositie voerende Arbeiderspartij, en was gedoodverfd als de toekomstige minister van buitenlandse zaken.

In zijn diverse verantwoordelijkheden had Treholt in de loop der jaren toegang gehad tot geheim materiaal met betrekking tot de NATO en tot de Noorse defensie. Een hoge ambtenaar van het ministerie van buitenlandse zaken zei ervan: „Wij zijn zeer geschokt door de ontdekking. Zijn positie stelde hem in staat inzage te verkrijgen in de grote verscheidenheid aan geclassificeerd materiaal.”

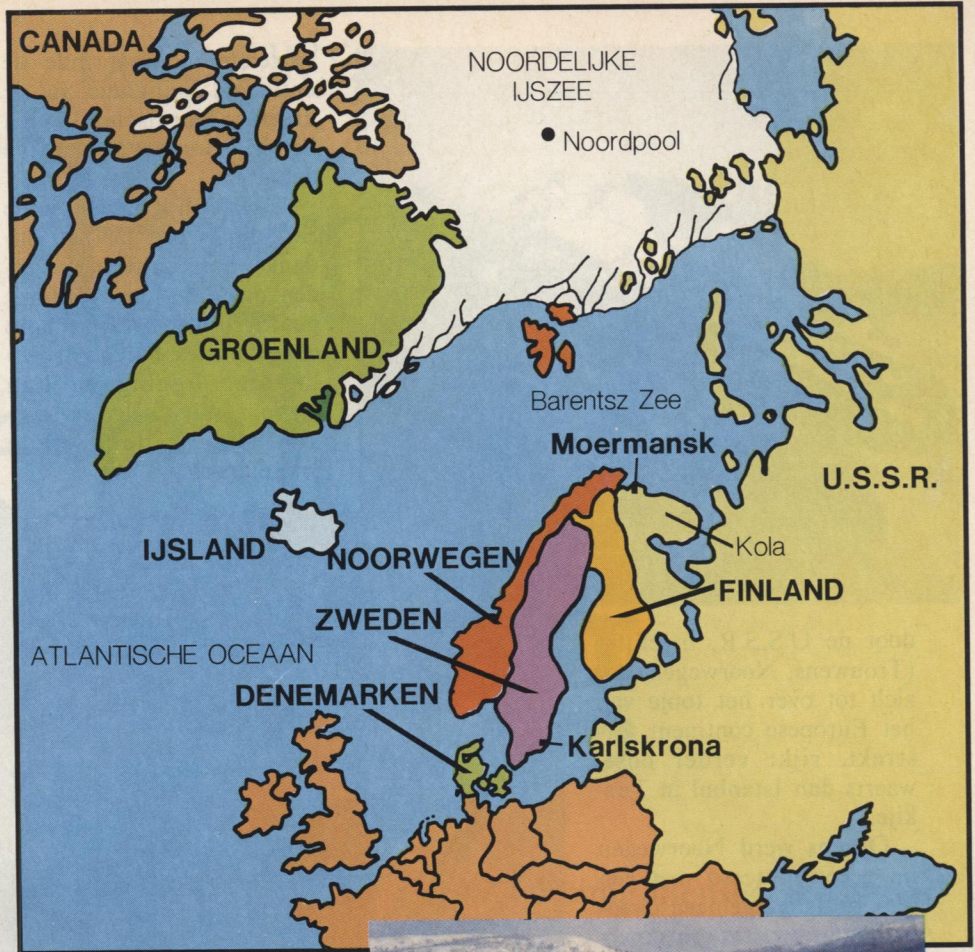
Daar de Noorse Inlichtingendienst al enige tijd verdenking jegens Treholt koesterde, bestaat de mogelijkheid dat zij het materiaal waartoe hij toegang had, opzettelijk camoufleerde.

Dat neemt niet weg dat, hoewel de bijzonderheden welke de Noorse autoriteiten voor publicatie vrijgaven op het moment waarop dit geschreven wordt nog incompleet zijn, sommige Noren de beschuldigde hoge functionaris al als „de ergste verrader sinds Quisling” bestempelen — een verwijzing naar Vidkun Quisling, de Noorse minister van defensie in de jaren '30, die zichzelf tijdens de Nazi-bezetting van 1940-'45 tot Noorwegens „Fører” (Führer) uitriep.

Strategische regio

Het rondsluipen van de duikboten in samenhang met het alarmerende spionageschandaal benadrukt nog eens dat de Noorse landen een van de belangrijkste geostrategische gebieden van de wereld vertegenwoordigen. Het zijn beslist geen afgelegen buitenposten van het wereldgebeuren.

Dit feit kwam duidelijk aan het licht tijdens de Tweede Wereldoorlog. Op 9 april 1940 lanceerde Nazi-Duitsland een grootschalige preventieve „Blitz-

PT-KAART L. GREG SMITH

krieg"-invasie van Noorwegen, waarbij tegelijkertijd Denemarken werd bezet. De kritieke maritieme positie van het in het westen aan de Atlantische Oceaan grenzende Noorwegen, en Denemarkens ligging aan de toegangen tot de Oostzee, maakte deze beide landen tot uiterst belangrijke militaire doelen. (Zweden slaagde erin tijdens de oorlog neutraal te blijven.)

Hoe belangrijk Noorwegen voor de Duitse zaak wordt geïllustreerd door het feit dat de Duitsers daar gedurende de oorlog een garnizoen van meer dan 400.000 soldaten handhaafden.

Na de Tweede Wereldoorlog kreeg in het bijzonder Noorwegen nog grotere strategische waarde. Volgens Johan Jørgen Holst van het Noorse Instituut voor Internationale Zaken, „werd Noorwegen in feite nogal abrupt in een centrale positie geslingerd toen de Koude Oorlog de betrekkingen tussen Oost en West begon te beheersen”.

FRANKLIN — SYGMA

Britse mariniers op ski's in noord-Noorwegen tijdens de recente NATO-oefeningen.

De heer Holst sprak met mij in zijn kantoor in Oslo, toen nog maar drie dagen daarvoor het spionageverhaal bekend was geworden.

Als gevolg van een verre grenswijziging in de Arctische regio tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog, was Noorwegen opeens een frontlijnstaat geworden. Een smal strookje Finland, het Petsamo-district, dat voorheen de scheiding vormde tussen het uiterste, noordoostelijke puntje van Noorwegen en de Sovjet-Unie, werd

door de U.S.S.R. ingelijfd. (Trouwens, Noorwegen, dat zich tot over het topje van het Europese continent uitstrekt, rijkt verder oostwaarts dan Istanbul in Turkije.)

Opeens werd Noorwegen nu geconfronteerd met een 200 km lange gemeenschappelijke grens met een supermogendheid die „geografisch nabij is, maar ideologisch ver verwijderd van het Nordische Europa”.

Dit betekent dat Noorwegens afgelegenste en schaarsst bevolkte provincie — Finmarken — nu de nabuur werd van het „Militaire District Kola” van de Sovjet-Unie, d.w.z. het gebied rond Moermansk, de enige ook 's winters ijsvrije haven van de U.S.S.R.

De Sovjets handhaven in deze regio een verbazingwekkend grote troepenconcentratie, bestaande uit minstens zestien militaire start- en landingsbanen met 300 gevechtsvliegtuigen plus havenfaciliteiten voor 230 oppervlakteschepen en 200 duikboten, waarvan vele uitgerust met op Noordamerikaanse doelen gerichte kernraketten.

Volgens een van de schattingen belichaamt het Kola-schiereiland de grootste militaire machtsconcentratie in de hele geschiedenis van de mensheid! Een Amerikaanse autoriteit kwalificeerde deze regio als „het waardevolste stuk grond op aarde”.

Na-oorlogse opinies

In de onmiddellijk op de oorlog

volgende jaren vormde de nationale veiligheid in de diverse Nordische landen het voorwerp van heftige debatten.

Uiteindelijk baseerden de Scandinavische landen, ondanks hun culturele overeenkomsten, hun politieke gedragslijn op twee primaire consideraties: hun aardrijkskundige ligging en hun eigen, individuele ervaringen tijdens de Tweede Wereldoorlog.

mening waren dat een op zichzelf staand Scandinavisch defensief verbond niet de vereiste afschrikkingskracht zou hebben, daar het niet zeker zou zijn van Westerse, in het bijzonder Amerikaanse en Britse steun. En dus ging het denkbeeld van een Scandinavisch defensief verbond volledig de mist in.

Op 4 april 1949 trad Noorwegen als mede-oprichter tot de NATO toe. Ook het op de Scandinavische Westflank gelegen IJsland trad toe, terwijl aan de Oostrand van de Nordische wereld Finland een gewapende neutrale positie bleef innemen, gebonden als het was aan het van 1948 daterende, met de Sovjet-Unie gesloten Verdrag van vriendschap, samenwerking en wederzijdse bijstand.

Onder de termen van dit verdrag heeft Finland zich verplicht alleen op zijn eigen grondgebied te vechten en alleen uit zelfverdediging, en dan nog uitsluitend in geval „Finland of de Sovjet-Unie via Fins territorium” zouden worden aangevallen door „Duitsland of enige andere met dat land verbonden staat”.

Het verdrag verbiedt Finland toe te treden tot enig Westers militair blok zoals de NATO.

Eenheden van acht NATO-landen in 1982 op oefening in noord-Noorwegen. Om de twee jaar vinden „Avalanche Express”-oefeningen plaats.

Een tijdlang gebruikte Noorwegen zijn lidmaatschap van de Verenigde Naties om als een soort „bruggebouwer” op te treden, en daarmee de meningsverschillen tussen de Westerse mogendheden en de Sovjet-Unie glad te strijken. Maar toen de ideologische kloof in de wereld zich bleef verbreden, werd het duidelijk dat een door de Verenigde Naties verschaftte veiligheid even illusoir was als die welke door de oude Volkenbond was aangeboden.

Vervolgens werd op initiatief van het naburige Zweden de mogelijkheid van een gemeenschappelijke Scandinavische defensieliga onderzocht. Maar al gauw bleek dat Noorwegen, Zweden en Denemarken er heel verschillende denkbeelden op na hielden, in het bijzonder Zweden en Noorwegen.

De sedert 1814 neutrale Zweden wensten een geneutraliseerd, niet op één noemer gebracht Nordisch verdedigingsstelsel, terwijl de Noren van

Handhaving van het Noord-europese evenwicht

Vanwege zijn kwetsbare relaties met zijn machtige buurman in het verre noordoosten, heeft Noorwegen zich ten aanzien van zijn NATO-verplichtingen diverse beperkingen opgelegd, stuk voor stuk zowel met volledig begrip van de kant van zijn NATO-bondgenoten als van die van zijn Nordische burenen.

De belangrijkste van deze beperkingen is dat er in Noorwegen geen buitenlandse troepen kunnen worden gebaseerd zolang dit land niet wordt aangevallen of bedreigd.

Deze „geen-basis-politiek” verhindert echter niet dat er periodiek reguliere geallieerde manoeuvres in en rond Noorwegen worden gehouden. Afgelopen voorjaar werd er b.v. onder de naam „Teamwork 84/Avalanche Express” een reusachtige oefening gehouden, waaraan ongeveer 40.000 (Zie verder pagina 25)

Een wereld in gijzeling

Herbert W. Armstrong

Het geweld in de wereld wordt heviger. *Waarom* is dat zo? Weinig mensen realiseren zich dat dit een wereld in gijzeling is, verleid tot het liefhebben van de levenswijze van de aartsontvoerder, maar met verlossing en vrijheid in het verschiet.

Nu spreekt ook een President van de Verenigde Staten over Armageddon. De atoomgeleerden waarschuwen voor de ondergang. Zij hebben de onheilsklok één minuut verder gezet: van vier naar nog slechts drie minuten voor twaalf!

Het boosaardige crescendo van het geweld in de wereld wordt furieuzer naarmate de aartsontvoerder tot zijn woede bemerkt dat het einde van de gijzeling sneller naderbij komt.

Bevrijding uit de bedrieglijke ontvoering, uit de onvrede, het leed en de dood komt dagelijks dichterbij. Wereldvrede, geluk en vreugde liggen vlak om de hoek. De satanische ontvoerder is in de greep van een woedende toorn, want hij weet dat hij nu nog maar zeer weinig tijd over heeft om een gehele wereld in gijzeling te houden.

De mensen houden er niet van te worden gezegd dat zij misleid zijn.

Hoewel het de menselijke ijdelheid kwetst, is de kennis van de waarheid minder pijnlijk dan het lijden onder de gevolgen van de misleiding.

Wij allen zijn leden van het menselijke geslacht. Wij dienen onze ogen te openen voor het feit dat dit menselijke geslacht het potentiële geslacht van de levende God was, en nog altijd is. Maar dit geslacht werd vanaf zijn ontstaan gekidnapt en liet zich vrijwillig gedurende zesduizend jaar, tot op de huidige dag, in gijzeling houden.

Bedenk evenwel dat iemand die misleid is, niet misleid zou zijn als hij zich van de misleiding bewust was.

De potentiële Vader van het ontvoerde geslacht heeft de losprijs betaald om deze gegijzelde wereld te bevrijden, maar de mensheid houdt van de levenswijze van de ontvoerder. Deze LEVENSWIJZE is de grondonderzaak van alle problemen, kwalen en leed van de wereld. De mensheid is verblind voor de LEVENSWIJZE van vrede, geluk en vreugdevolle vervulling.

Sinds het schrijven van deel I zijn het geweld en de angst in de wereld verhevigd. En dit gaat door. Wij

worden met geweld naar de crisis aan het EINDE VAN DEZE WERELD gezogen!

U moet INZICHT hebben in wat er volgens de profetieën spoedig zal gebeuren — en WAAROM! U bent geboren in de voortdurende stroom der wereldgebeurtenissen die 6000 jaar geleden is begonnen. Hier op aarde wordt een goddelijk DOEL verwezenlijkt. De catastrofale aartsontvoering van 6000 jaar geleden zal de verwezenlijking van dit verheven DOEL niet verijdelen. Een optimist maakt van de tomaten die naar hem worden gegooid tomatensap. De soevereine Schepper-GOD zet het kwaad van de ontvoering om in de hoogste GLORIE van alle eeuwigheid!

Zesduizend jaar geleden stelde God zijn 7000-jarige MEESTERPLAN in werking voor de vervulling van het meest glorieuze DOEL VAN ALLE TIJDEN EN EEUWIGHEID.

Niettegenstaande de valse wetenschappelijke hypothesen vindt deze wereld haar oorsprong in de schepping van één mens, namelijk Adam. Hij en de vrouw die God voor hem schiep,

Eva, waren de eerste ouders van de mensheid. Deze wereld is de menselijke familie die van hen afstamt. De beslissingen en handelingen van onze eerste ouders zijn de OORZAKEN die de wereld in haar huidige staat hebben gebracht.

Deel I onthulde redenen die tot de schepping van de mens hebben geleid. Van alle godsdiensten in de wereld begrijpt er niet een wie en wat God de Schepper in werkelijkheid is. Wat een schande, daar God Zich immers heeft geopenbaard in de Geschriften die de mensheid ter beschikking hebben gestaan sinds de dagen van Mozes — en nog daarvoor door rechtstreekse persoonlijke openbaring.

God is noch één enkel bovennatuurlijk Persoon noch een Drieëenheid. In Johannes 1:1-5, 14 wordt God geopenbaard als een goddelijk GEZIN, dat begon met twee Personen: het „WOORD”, dat later Jezus Christus werd, en God, die bij Jezus' geboorte de Vader werd. Genesis 1:1 spreekt over God als de oorsprong van alles, en de schepper van alles. Daar is de naam God vertaald uit het hebreeuwse *Elohim*, een collectief dat meer dan één Persoon impliceert: God en het „Woord”.

Deel I onthulde dat het Gods DOEL is het GODDELIJKE GEZIN door middel van mensen uit te breiden. God schiep in twee stadia. Eerst schiep Hij het menselijke geslacht, waaruit door geestelijke voortplanting het GODDELIJKE GESLACHT zal worden geschapen.

Houd de volgende twee fundamentele waarheden in gedachten: Twee personen kunnen niet samengaan tenzij zij het eens zijn. Evenmin kunnen twee personen in harmonie en vrede blijven leven tenzij er één de leiding heeft. God en het Woord, die beide onsterfelijk en uit geest samengesteld zijn, hebben altijd volgens de weg van onbaatzuchtige LIEFDE geleefd, waarbij God het soevereine Hoofd is. Hun levenswijze — onbaatzuchtige liefde, samenwerking, harmonie — vormde een WET, de WET VAN GOD. Dit is een geestelijke wet. Met God als de hoogste leider en machthebber werd het een REGERING over alles wat zij schiepen.

Allereerst schiep God engelen. Vervolgens schiep God het materiële universum, inclusief de aarde. Op de aarde werd een TROON geplaatst. Op deze troon zette God de grote aartsengel Lucifer, een cherub, die de REGERING VAN GOD over de aardbewo-

ners moest uitvoeren. Een derde van de engelen werd op de aarde geplaatst. Lucifer was met een verblindende schoonheid geschapen. Deze steeg hem naar het hoofd en hij werd ijdel, egocentrisch, vijandig jegens Gods wet als levenswijze. Later probeerde hij de troon van God in de hemel omver te werpen, maar hij werd naar de aarde teruggeworpen. Zijn levenswijze van IJDELHEID, zelfverheerlijking, wedijver, VIJANDIGHEID, egocentrisme, van iedereen-gaat-zijn-eigen-gang, werd op aarde de WETTELIJKE basis.

Daarna schiep God de MENS, naar Gods eigen beeld en gelijkenis. De mens was sterfelijk als de dieren, maar anders wat vorm en gestalte en wat VERSTAND betreft. Aan de menselijke hersenen werd de menselijke geest toegevoegd die de hersenen intellect verschafte, waardoor er tussen God en de mens een relatie mogelijk werd gemaakt.

In alle wijsheid en vastgelegde kennis van deze wereld ontbreekt de meest fundamentele en allerbelangrijkste dimensie. Deze grote, kolossale, maar onbekende WAARHEID is het allesovertreffende DOEL van de grote Schepper-God en zijn meesterplan om dat alomvattende DOEL te bereiken.

Deze verheven kennis is tweeledig: 1) God heeft als doel ZICHZELF VOORT TE PLANTEN door middel van de mensheid die uit het stof van de grond van de aarde werd geschapen, en 2) zijn MEESTERPLAN van 7000 jaar om dit te verwezenlijken.

Geen enkele godsdienst kent, begrijpt of onderwijst het grote en glorieuze DOEL en het MEESTERPLAN om het uiteindelijk te bereiken. Ook voor de moderne wetenschap is dit totaal onbekend. Het is evenmin bekend en wordt niet geleerd in het onderwijs of op enige universiteit.

Het is GEOPENBAARDE kennis, en de openbaring ervan bevindt zich in 's werelds meest verspreide, meest verkochte boek. Dit boek is echter het meest volmaakt misverstane, meest verdraaide, foutief geïnterpreteerde, verkeerd voorgestelde boek van alle boeken. Dit boek is een raadsel. Het is een gecodeerd boek en het enige instrument om het tot duidelijke en eenvoudige begrippen te decoderen is de boom des levens, die door de stamvader van de mensheid werd afgewezen, en die vandaag UITSLUITEND openstaat voor hen die door God zijn groepen en getrokken om door

Jezus Christus tot Hem te komen, m.a.w. alleen voor de enige, ware, oorspronkelijke Kerk van God. Zonder de inwoning van Gods heilige Geest kan niemand dit boek begrijpen en kan niemand Gods grote plan en doel begrijpen.

Gods DOEL is zich door middel van de mens voort te planten — het GODDELIJKE GESLACHT vanuit het menselijke geslacht uit te breiden. Het is van essentieel belang in gedachten te houden dat God volmaakt, heilig KARAKTER is. Karakter is het vermogen de ware waarden te verkiezen boven de valse, juist boven verkeerd, en de WIL te hebben het juiste te doen, ook al gaat dit tegen de eigen begeerte in.

De eerste mens Adam bezat slechts een tijdelijk biologisch bestaan. Teneinde in het GODDELIJKE gezin te worden verwekt en vervolgens geboren, moest hij eerst, met zijn menselijke verstand, die keuze doen — met Gods hulp dat goddelijke KARAKTER ontwikkelen.

Adam bezat geen eeuwig leven. Maar het werd hem aangeboden door middel van de symbolische „boom des LEVENS” in de hof van Eden.

Lucifer, die toen wegens zijn zonde de naam Satan had gekregen, verleidde Eva ertoe de verboden symbolische vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad te nemen.

De eerste mens, Adam, *eigende zich* het recht *toe zelf* de kennis van goed en kwaad voort te brengen.

In deze episode, die in Genesis 3 wordt geopenbaard, werden de mens en zijn nageslacht, de potentiële kinderen van God, ontvoerd — zij werden het eigendom van Satan. Zij kozen Satans LEVENSWIJZE — egoïsme — in plaats van Gods wil. Zij kozen de wet van Satan in plaats van de geestelijke wet van God. Zonde is de overtreding van GODS wet.

Aldus verwierp de eerste menselijke ouder van de menselijke familie de REGERING VAN GOD. Door de verboden boom te kiezen onderwierp hij zich aan de grondwet van Satans regering over de aarde. In feite werden Adam en Eva door Satan tot zijn levenswijze gedwongen.

Adam kon zich hebben gekwalificeerd om de REGERING VAN GOD op aarde te HERSTELLEN. In plaats daarvan worden hij en zijn nageslacht — deze wereld — door Satan, die nog altijd op de troon van de aarde zit, tot op de

(Zie verder pagina 23)

Wat de zegslieden der wetenschap NIET ZEGGEN

William Stenger

Het universum: bewijs van evolutie,
of het handwerk van een Schepper?
Een nieuw onderzoek lost het raadsel op!

IS GELOOF in een levende, intelligente Schepper *onwetenschappelijk*?

Is de natuurwetenschappelijke methode de enige manier om de werkelijkheid te benaderen?

Het bestaan van een Schepper wordt door het wetenschappelijke „establishment” algemeen beschouwd als onverenigbaar met de objectieve denkwijze en methodiek van de natuurwetenschap. Als er dan al een Schepper is, welke zekerheid hebben wij dan dat wij niet de slachtoffers zijn van „kosmische grapjes” zoals te zijn geplaatst in een jong universum dat zo op het oog „oud geschapen” is?

Heeft die Iemand zich zoveel moeite getroost om fossielen te produceren, zelfs voorzien van afgesleten tanden en

arthritische gewrichten, om ons mensen voor de mal te houden en ons te doen geloven dat wij geëvolueerd zijn? Zou een Opperwezen zich voortdurend in de wetten van de natuur mengen om zodoende de resultaten van wetenschappelijke experimenten te vertroebelen en die resultaten van hun betekenis te ontdoen? Vragen als deze eisen een antwoord.

Was er een begin?

De moderne wetenschap heeft tal van verbazingwekkende ontdekkingen over ons heelal gedaan. Bijna altijd worden zij de leek gepresenteerd in de taal van de evolutieleer. Maar vormen deze ontdekkingen nu werkelijk een steun voor evolutie — of leiden zij juist tot de tegenovergestelde conclusie? Wat moeten wij nu eigenlijk concluderen uit het

door het wetenschappelijk onderzoek bijeengebrachte bewijsmateriaal?

De oorsprong van het universum is eeuwenlang het voorwerp geweest van discussies tussen astronomen, natuurkundigen, filosofen en theologen. Is er altijd een heelal geweest? Begon het zijn bestaan op een bepaald tijdstip in het verleden? Er werden tal van theorieën — zowel theologische als wetenschappelijke — voorgesteld, om weer te worden verworpen wanneer er nieuwe ontdekkingen werden gedaan. Een van die theorieën — die van de „big bang”, ofwel de oerknal — heeft de laatste tijd veel aanhang onder de geleerden verworven omdat zij meer in overeenstemming leek met de beschikbare gegevens dan welke andere ook.

Deze theorie gaat ervanuit dat het gehele universum in één enkele flitsende explosie ontstond. Natuurkundigen beweren nu zover in het verleden terug te kunnen gaan dat ze dat moment van de oerknal tot op een miljardste van een miljardste van een miljardste van een miljardste seconde kunnen benaderen (zie *Science Digest* van mei 1981, p. 36). Gebruikmakend van de bekende wetten van de natuurkunde stellen zij *theoretisch* vast wat de omstandigheden in zulk een korte tijdseenheid na de ‘big bang’ moeten zijn geweest.

Om de theorie van de ‘big bang’ te aanvaarden, dient men te geloven dat het gehele universum plotseling en spectaculair zijn oorsprong vond in een microscopisch klein tijdsmoment. Lijkt dat op de langzame, geleidelijke ontvouwing van evolutionaire processen?

Er zijn een paar aspecten aan die theorie van de oerknal waarmee de wetenschappers moeite hebben. Aan de ene kant constateren zij een onverklaarbare uniformiteit op grote schaal, maar daarentegen „verbrokkeling” op kleine schaal. Er is ook zoiets wat zij de „platheid” van het universum noemen dat speciale aanvangsomstandigheden vereist. Bovendien lijkt het gebeuren van de oerknal op zichzelf al in strijd te zijn met de bekende wetten van de natuurkunde.

De wetenschapsmensen die zich met vraagstukken als deze bezighouden, zeggen: „Iemand moet het juiste moment zeer nauwkeurig hebben bepaald” en „De voorwaarden voor het ontstaan van het heelal moeten speciaal geschapen zijn” en „Hoe kon het heelal zichzelf op zo’n onwaarschijnlijke manier ‘met één knal’ in het leven

roepen?" (*Science News*, 3 september 1983.)

De oorsprong van het heelal kan dan ook onmogelijk te danken zijn aan een kosmologische bom, die op de een of andere manier zichzelf vervaardigde om vervolgens te exploderen.

Is er een verklaring die klopt met de feiten? Die is er! De werkelijke „grote knal” was een goed voorbereide, weloverwogen SCHEPPINGSDAAD! Hoe dacht u dat een oppermachtig goddelijk Wezen een heel universum zou doen ontstaan? Met een bescheiden gesputter, een doffe plof of een zacht gemurmel? Natuurlijk niet! De schepping van het heelal vond plaats in een grandioze uitbarsting van licht, warmte, materie en energie — een uitbarsting die nog natrilft door de hele ruimte, en die pas in een recent verleden door de wetenschap als „big bang” werd omschreven!

Duizenden jaren geleden schreef David: „De hemelen vertellen Gods eer” (Ps. 19:2). De wonderen die ons nu bekend zijn — de ongelooflijke afmetingen en energierijkdommen van de sterren, de enorme uitgestrektheden van de galactische stelsels, de ontzagwekkende fenomenen zoals supernova's, pulsars en quasars — zeggen ons meer over de grootheid van God dan David zich ooit had kunnen voorstellen!

Ouderdom van het heelal

Hoe oud is het heelal? Het antwoord op die vraag wordt bijna altijd verkeerd begrepen door creationisten en misbruikt door evolutionisten. Creationisten geloven in het algemeen — ten onrechte — dat het heelal nauwelijks meer dan 6000 jaar oud is. Anderzijds zijn veel evolutionisten de onjuiste opvatting toegedaan dat de grote ouderdom van het heelal op de een of andere wijze evolutie „bewijst”.

Om te beginnen zegt de Bijbel niet dat het heelal 6000 jaar geleden werd geschapen. Er staat alleen: „In den beginne schiep God de hemel en de aarde” (Gen. 1:1). De natuurkundige bewijzen tonen aan dat heelal en aarde heel oud moeten zijn. In de Grand Canyon kan men met het blote oog de uitwerking aanschouwen van geologische processen die ontzaglijk veel langer dan 6000 jaar moeten hebben geduurd.

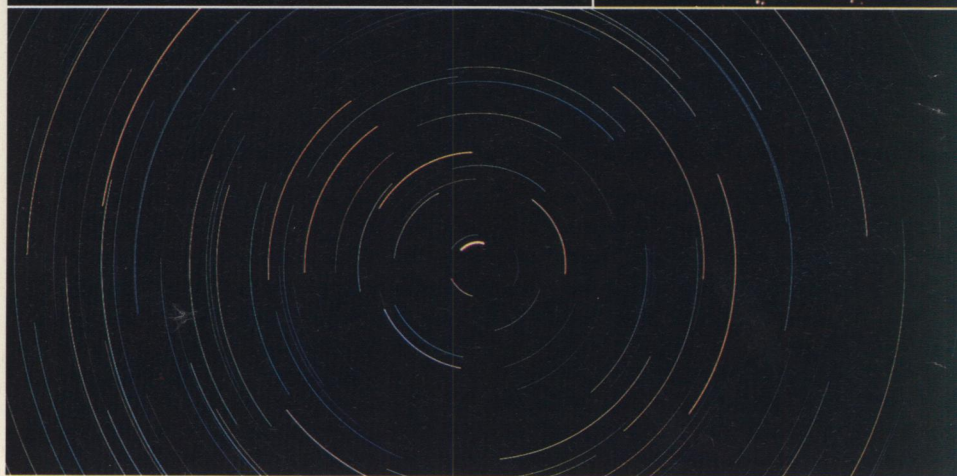
Andere bewijzen, verkregen door radiometrieke datering en met behulp van de astrofysica, dringen de leeftijd

De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspannel verkondigt het werk zijner handen —

—Psalm 19:1.

Met de klok mee van links boven: Jupiter en twee van haar manen, Io en Europa, afgestaan JPL/NASA; de Andromedanevel, H. Armstrong Roberts; de Paardekopnevel, Finley — Holiday Film; tijdopname van de poolster, foto PT; de Orionnevel, Finley — Holiday Film.

van het heelal verder terug tot meer dan tien miljard jaar.

Evolutionisten moeten zich wel aan deze miljoenen jaren vastklampen. Zij zijn immers van mening dat alles mogelijk is, als er maar genoeg tijd voor is. Klaarblijkelijk geloven sommige creationisten ook dat als de tijd maar lang genoeg is, evolutie mogelijk zou kunnen zijn. Waarom zouden zij anders zulke wanhopige pogingen doen de geschiedenis van het heelal in enkele duizenden jaren samen te persen, ook al wijzen de harde feiten op het tegendeel? Beide gezichtspunten falen!

Noodzakelijkheid bewijst niets. Je hebt lucht nodig om met een vliegtuig te vliegen. Maar omdat je lucht hebt, betekent dat nog niet dat je ook automatisch een vliegtuig hebt — zonder hulp van een ontwerper. Evenzo houdt het feit dat je miljarden jaren ter beschikking hebt, niet automatisch het optreden van evolutie in. De hoge ouderdom van het heelal „bewijst” op zichzelf geen evolutie of schepping.

Maar wat heeft de leeftijd van het heelal ons dan wél te zeggen? Waarom zou een Schepper die leeftijd zo hoog

deze levensvormen een bewijs voor evolutie?

In twee voorafgaande artikelen in *De ECHTE WAARHEID* [zie EW oktober 1981, en maart 1983] hebben wij de volstrekte wiskundige onwaarschijnlijkheid aangetoond van het bestaan van zelfs de „simpelste” componenten van het leven, laat staan van ontstaan en ontwikkeling van levensvormen door evolutie. In weerwil van het optreden van mutaties en van natuurlijke teelkeuze, is er geen bewijs dat het leven „evolueerde” — de ontbrekende schakels ontbreken nog steeds.

Maar het leven leert ons wel iets over de Schepper — iets heel belangrijks — dat noch de evolutionisten, noch de theologen begrijpen — iets fundamenteels over Gods plan!

Levensvormen *vermenigvuldigen* zich naar hun eigen soort. Dit feit op zichzelf is in tegenspraak met een grondbeginsel van de evolutieleer. (Met de term „soort” bedoelen wij hier niet de beperkte definitie van het woord „soort” in de dierkundige indeling. Er kunnen b.v. binnen de dierkundige familie van de „katachtigen” veel verschillende soorten bestaan, zoals leeuwen, tijgers etc. Maar er bestaat een volledige scheiding tussen b.v. de „katachtigen” en de „hondachtigen”, die tot een geheel andere familie van de orde der roofdieren behoren.)

Evolutie vereist grote veranderingen in reeds bestaande levensvormen door middel van *natuurlijke* genetische voortplantingsprocessen. (Dat wil zeggen: de verandering van ongewervelde dieren in gewervelde: van vis in amfibie in reptiel in vogel, van staartapen in staartloze apen en mensapen, en van mensapen in mensen.) De gevonden fossiele resten leveren geen schijn van bewijs dat zich door welk bekend biologisch proces ook, ooit genetische veranderingen in deze orde van grootte hebben voltrokken, of dat deze zelfs maar bij benadering mogelijk geweest zijn. Zorgvuldige studie van anatomie en gedragspatroon van een groot aantal dieren toont duidelijk aan hoe ongerijmd een denkbeeld als dit in feite is. Soorten planten zich alleen maar voort als de eigen soort! Alleen het schepingsprocédé kan de geologische sporen en onze hedendaagse wereld voor zijn rekening nemen.

Maar het feit van voortplanting naar de eigen soort is ook in tegenspraak met de leerstellingen van bijna alle theologen omtrent het doel van God.

Degenen onder u die *De ECHTE WAARHEID* regelmatig lezen, weten al dat God zichzelf voortplant! Jezus kwam om de VADER te openbaren. Een „vader” krijgt kinderen — plant zichzelf voort. Veel theologen geloven in een godheid die tegelijkertijd almachtig en impotent is. Terwijl zij kakkerlakken en amoeben het recht toekennen zich te vermenigvuldigen, kunnen zij niet aanvaarden dat God de VADER zich voortplant. En toch lezen wij: „... en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn” (2 Kor. 6:18). Zie ook Johannes 1:12-13 en Hebréeën 1:5 en 2:10.

Is de Schepper bemoeiziek?

Zou het voor een levend, intelligent soeverein Wezen zin hebben, te proberen gerechtvaardigd wetenschappelijk onderzoek te belemmeren door „grapjes uit te halen” met de wetten van de natuur? Zou een Schepper zich van kosmologische kunstgrepen bedienen om mensen een verkeerde voorstelling te geven van de schepping die zij bewonen? De werkelijke Schepper gaat niet op die manier te werk!

„De Here heeft door wijsheid de aarde gegrond, door verstand de hemelen vastgesteld” (Spr. 3:19).

„Deze zes dingen haat de Here, ja, zeven zijn Hem een hartgrondige gruwel: ... wie leugens uitblaast als een vals getuige” (Spr. 6:16, 19).

De Schepper zou geen heeal creëren en zelfs geen planeet aarde als die zelf *valse getuigenissen* aflegden! Dat zou nauwelijks „zijn eer vertellen” en „het werk zijner handen verkondigen” (Ps. 19:2).

Betekent dit dat de Schepper *nooit* ingrijpt? Het is als bij een vliegtuig met een automatische piloot. De automatische piloot handhaaft vliegrichting, hoogte en snelheid van het vliegtuig. Maar op elk moment kan de menselijke piloot de automatische piloot uitschakelen.

Wat wij „natuurwetten” noemen, is met de automatische piloot te vergelijken. Bij *zeldzame* en als regel *unieke* gelegenheden besluit de Schepper de „automatische piloot” uit te schakelen. Maar de Rode Zee werd slechts eenmaal gescheiden. Wanneer het water van de Rode Zee bij elke volle maan uiteenweek, zouden wij zonder twijfel een natuurlijke verklaring vinden, geen bovennatuurlijke.

(Zie verder pagina 29)

maken en zo hoog houden? Niet alleen om „zijn eer te vertellen” maar ook om een verbijsterend doel!

De Schepper is eeuwig. Hij troont in eeuwigheid (Jes. 57:15). Welke betere manier is er om mensen, met hun tijdelijk bestaan, iets te leren van het *concept* van de eeuwigheid dan hen in een heeal te plaatsen dat miljoenen en miljoenen jaren oud is?

Het leven eist een leven

De aarde wemelt van miljoenen levensvormen — dieren en planten met tal van uiteenlopende kenmerken. Vormen

U hebt MEER nodig dan geloof in Jezus!

John Halford

Miljoenen mensen zeggen al in Jezus te geloven. Nog vele honderdduizenden in alle delen van de wereld zullen Christus dit jaar „ontvangen” — of liever gezegd, zij zullen *denken* dat dit zo is.

Zij zullen, zoals zij zelf zeggen, „hun hart aan de Heer geven” en geloven dat zij hierdoor eindelijk zijn gered.

Daarmee hebben ze het bij het verkeerde eind!

Het komt misschien als een verrassing, maar het evangelie dat vandaag de dag gewoonlijk wordt gepredikt, is niet dezelfde boodschap die Jezus bijna tweeduizend jaar geleden heeft gebracht. Hij probeerde *toen* niet — en ook *nu* niet — om de wereld te bekeren. Noch probeert Hij mensen zover te krijgen dat zij „Hem accepteren”, „in Hem geloven” of „Hem ontvangen” *voordat het te laat is*.

Dit is een misleide wereld. Misleide mensen zijn te goeder trouw. Zij zijn zich er niet van bewust dat zij misleid zijn. Als dat zo was, dan zouden zij immers niet misleid zijn! En omdat velen misleid zijn, lezen wij over hen die „ijver voor God bezitten, maar zonder verstand” (Rom. 10:2).

„Zonder verstand”. Deze uitspraak is vandaag de dag nog even waar als ruim

1900 jaar geleden toen de apostel Paulus haar neerschreef. U ziet het duidelijke bewijs wanneer u rondkijkt op de afdeling godsdienst van een willekeurige boekhandel. Nog nooit tevoren zijn er zoveel bijbelvertalingen, bijbelannotaties, bijbelwoordenboeken, bijbelatlassen, concordanties en verklarende boeken voorhanden geweest. Maar de wereld is nog even verward als altijd.

In de afgelopen jaren zijn er nieuwe vertalingen van de Bijbel verschenen, die met de grootste zorgvuldigheid zijn gemaakt door geleerden met een grondige kennis van de oude talen. Deze moderne versies zijn geschreven in hedendaags Nederlands en volgens de moderne grammatica en interpunctie. In deze versies zijn meestal de sporadische vertaalfouten die in de oudere versies zijn geslopen, rechtgezet en in het algemeen zijn deze werken goed bruikbaar voor bijbelstudie.

Maar ofschoon in de moderne versies bepaalde vertaalproblemen zijn opgelost, zijn er helaas ook enkele nieuwe ontstaan. Over één van deze problemen zou u meer moeten weten.

Het betreft hier geen geval waarin de vertalers het oorspronkelijke woord verkeerd hebben begrepen. Veeleer lijken zij niet te hebben begrepen wat met het geschrevene werd *bedoeld*.

Het vertaalprobleem

Het vertalen van de Bijbel is een

ingewikkeld karwei. De opbouw van het oude Hebreeuws en Grieks verschilt in hoge mate van de moderne Westeuropese talen. Daardoor kan het bijzonder moeilijk zijn om de *exacte* gedachte en nuance van uitdrukkingen in moderne talen weer te geven. In het algemeen zijn de vertalers zeer consciëntieus te werk gegaan, maar er zijn enkele passages waar de moderne theologen en geleerden niet geheel hebben begrepen wat de oorspronkelijke schrijvers onderwezen.

Daardoor hebben zij een betekenisvolle fout gemaakt bij hun vertaling van enkele verzen van de Brieven van Paulus.

„In” of „van”?

Toen Paulus over het onderwerp geloof en de relatie tussen geloof en behoud sprak, gebruikte hij vaak de Griekse uitdrukking „pistis Christou”. In de *Statenvertaling* werd dit vertaald met „geloof van Christus”.

In de meeste moderne versies is dit echter veranderd in „geloof *in* Christus”. Grammaticaal gezien valt hierover te discussiëren, aangezien het oorspronkelijke Grieks noch het voorzetsel „in” noch het voorzetsel „van” gebruikt. De grammaticale betekenis is afgeleid van de uitgang van de woorden zelf. In het Nederlands is echter een voorzetsel nodig. Het hoeft ons dan ook niet te verbazen dat de

vertalers van de moderne versies de voorkeur gaven aan „in” boven „van”. Dit *leek* hun logischer, omdat het kernpunt van het moderne christelijke geloof een evangelie *over* Christus is. Het gaat erom Hem te accepteren en *in* Hem te geloven. Vanuit dit standpunt bezien, dacht men waarschijnlijk dat „pistis Christou” adequaat vertaald kon worden met „geloof *in* Christus”.

Dit heeft tot gevolg dat de uitdrukking „geloof *van* Christus” niet voorkomt in deze moderne versies, zoals het geval is in de oude *Statelvertaling*.

Welk verschil maakt dat?

Het maakt alle verschil van de wereld — het verschil tussen een echte christen *zijn* en *denken* dat men er één is.

Voorzetsel bepaalt betekenis

Door deze wijziging van het voorzetsel treedt een belangrijke betekenisverschuiving op. Misschien kunnen we het verschil duidelijk maken aan de hand van de volgende analogie.

Stel dat uw horloge kapot gaat. U brengt het naar een goede horlogemaker, van wie u weet dat u hem kunt vertrouwen, en u vraagt hem het te repareren. U laat uw horloge bij hem achter, in het volledige vertrouwen dat u het gerepareerd terugkrijgt. U hebt, met andere woorden, een volledig vertrouwen *in* deze horlogemaker. Hij heeft horloges leren repareren, en zal dit nu ook voor u doen.

Op deze manier leren veel mensen in feite ook tegen Jezus aankijken. Zij stellen vertrouwen *in* Hem en geloven dat zijn liefde en goedheid, zijn genade en heiligheid hen zal redden als de tijd komt. Maar een dergelijk geloof — hoe oprecht ook — *is niet genoeg om te worden gered*.

Maar stel dat u uw horloge voor reparatie wegbracht, en er gebeurde het volgende:

De horlogemaker bevestigt dat uw horloge stuk is. Maar hij zegt: „Als ik het alleen voor u repareer, hebt u niets geleerd. *Ik* weet hoe je horloges moet repareren, maar het is belangrijk dat *u* er ook iets over leert. We zullen het daarom samen repareren.

„Ik zal een deel van het werk doen — het deel dat u zelf niet kunt — en dan laat ik u zien wat u moet leren te doen.”

Nu ligt de situatie anders. U hoeft niet alleen geloof *in* de kennis van de

horlogemaker te hebben; u hebt nu ook iets *van* zijn kennis nodig.

Hetzelfde geldt voor geloof *in* en *van* Christus. Natuurlijk moeten we geloof *in* Jezus Christus hebben. Toen de apostel Petrus op het Pinksterfeest de menigte in Jeruzalem toesprak, riep hij hen op te geloven dat Jezus, die zij hadden gekruisigd, de Here en Messias was (Hand. 2:36). Velen geloofden Petrus en vroegen hem: „Wat moeten wij doen?” (vers 37). Petrus antwoordde: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.”

Tot dusver geen vuiltje aan de lucht. Omdat zij geloven *in* Christus, wordt tegen veel mensen gezegd dat zij zich moeten laten dopen opdat hun zonden worden kwijtgescholden. Daarna denken ze dat ze gered zijn. Maar daar is meer voor nodig.

Na de doop — wat dan?

Veel passages laten zien wat u moet doen *nadat* u uw geloof *in* Jezus Christus hebt gesteld, en zijn offer zal bepalen of u *uiteindelijk* zult worden behouden.

Laten we nu eens een nadere blik werpen op enkele van de passages die verkeerd zijn vertaald in de overigens uitstekende nieuwe versies, om te zien wat de apostel Paulus werkelijk leerde. Dan zult u begrijpen waarom „geloof *van* Christus” de juiste vertaling is bij het overbrengen van deze verzen in het Nederlands.

Kijk om te beginnen naar Romeinen 3:22. Dit vers valt midden in een gedachte. We moeten eigenlijk twee of drie verzen teruggaan om de draad van Paulus' betoog op te pakken. In die tijd vormde de kerk van Rome een conglomeraat van verschillende etnische groepen, waartussen een controverse bestond. De Joden dachten dat zij beter dan de anderen waren omdat aan hen Gods wet was overgeleverd. De niet-Joden stonden op hun beurt kritisch tegenover de Joden omdat deze zich niet aan die wet hadden gehouden. Merk op dat de discussie zich niet concentreerde op de vraag *of* de wet moest worden gevolgd, maar op de vraag *hoe* zij kon worden gevolgd.

Het epistel van Paulus plaatst alles in het juiste perspectief. Hij laat zien dat een christen moet ophouden met zondigen. Het schenden van Gods wet is zonde (Rom. 3:20; zie ook 1 Joh.

3:4). Paulus wees erop dat *allen* — Joden *en* heidenen — de wet hadden overtreden. Niemand (behalve Jezus Christus) heeft ooit geleefd zonder op een of andere manier te zondigen. Daarom kan niemand zichzelf als rechtvaardig beschouwen — zonder schuld en waardig om behouden te worden — op grond van zijn gedrag. Laten we het verhaal bij vers 21 oppvatten.

De *Nieuwe Vertaling* geeft: „Thans is echter buiten de wet om [buiten menselijke „gerechtigheid” om] gerechtigheid Gods openbaar geworden, waarvan de wet en de profeten getuigen . . .” (Rom. 3:21). Met andere woorden, er is een manier om Gods norm voor gerechtigheid (de Tien Geboden) te bereiken, die losstaat van de onmogelijke opgave om u door eigen kracht of eigen geloof op volmaakte wijze aan de wet te houden. Hoe kunt u dat bereiken?

„. . . en wel gerechtigheid Gods door het geloof *in* (zou met *van* vertaald moeten worden) Jezus Christus, voor allen, die geloven”.

Ziet u welk verschil het voorzetsel maakt?

Wanneer men berouw heeft gehad over vroegere zonden en zich daarvan heeft bekeerd, kan men niet blijven zondigen. Paulus maakt dit heel duidelijk in Romeinen 6:1-2. Men moet een nieuw leven zonder zonden leiden (Rom. 6:4). Maar hoe kan dat als men zich niet door eigen kracht of eigen geloof aan de wet kan houden? Het antwoord is, dat men een „extra” geloof moet hebben. Maar van wie en wat voor een geloof?

Aangezien wij nooit rechtvaardig kunnen worden door onze eigen, ongesteunde pogingen om ons aan Gods wet te houden of zijn rechtvaardigheid te bereiken, is er — als u in Jezus Christus gelooft — een nieuwe manier om rechtvaardig te worden. In plaats van op uw eigen kracht terug te vallen, kunt u God om hulp vragen om rechtvaardig te worden (d.w.z. om Gods wet te gehoorzamen). God heeft beloofd in u *hetzelfde geloof te ontwikkelen dat Jezus heeft gehad* — het geloof *van* Jezus Christus!

Dit is een belangrijk punt. Als u het woord „geloof” in een woordenboek opzoekt, dan zult u omschrijvingen vinden als „vertrouwen, hoop en geloof in de beloften of uitspraken van een ander”.

(Zie verder pagina 27)

Grote aardbevingen zijn GEPROFETEERD!

Donald D. Schroeder

Grote steden en honderden miljoenen mensen zullen erdoor worden verrast. Maar u kunt zich erop voorbereiden!

Gewapend met steeds nauwkeuriger seismische instrumenten brengen de aardwetenschappers verbazingwekkende nieuwe feiten aan het licht. Zo waarschuwen zij nu voor aardbevingen op plaatsen waar men ze in het geheel niet verwacht. Miljoenen mensen zullen er volgens hen totaal door worden overrompeld.

Wat de aardwetenschappers vertrouwen, is het volgende. De mensen hebben zichzelf in slaap gesust met

tal van mensen in verspreid liggende delen van de V.S. en andere landen door een schok met de neus op dit geologische feit worden gedrukt.

Verrassende schokken

Ongeveer een jaar geleden werd de zakenwijk van het Californische olieland Coalinga door een zware aardbeving verwoest. Het plaatsje bleek op een breuklijn te liggen waarvan niemand het bestaan kende.

Verleden jaar oktober werden inwoners van de staat Idaho op ruwe wijze aan hun aardbevingsrisico herinnerd toen een krachtige schok van 6,9 op de schaal van Richter een 16 km lange scheur trok door een bergstreek. Er volgden tweehonderd naschokken. Twee kinderen vonden de dood. Verscheidene nabijgelegen staten en delen van Canada werden door deze beving beroerd.

Een andere verrassende aardbeving doodde honderden mensen in Guinea (West-Afrika), een streek waar aardbevingen zeldzaam zijn. En afgelopen november kreeg België de zwaarste aardbeving in

meer dan een eeuw te verduren. Zij kostte twee personen het leven. Het centrum van deze onverwachte beving die 5 op de Richter-schaal noteerde, lag bij Luik. Britse ingenieurs waarschuwden dat Zuidoost-Engeland door soortgelijke of zwaardere bevin-

gen getroffen kan worden.

De afgelopen maanden hebben andere grote aardbevingen in Turkije, Japan en de Filippijnen honderden mensen gedood. En het eiland Hawaii werd door een grote aardbeving geteisterd die zware schade had kunnen aanrichten als zij een dichtbevolkte streek had getroffen.

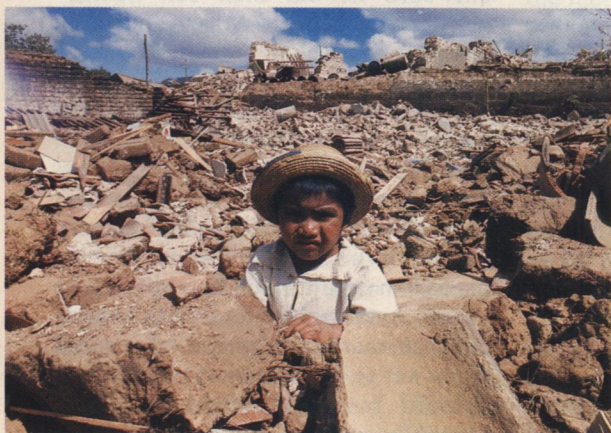
Aardbevingen en aardtrillingen blijven grote delen van de aarde schokken. Miljoenen mensen worden eraan herinnerd dat aardbevingen en geologische rampen niet altijd „ergens anders” plaatshebben.

In vroegere eeuwen konden grote aardbevingen hele delen van de aarde treffen, en toch buiten de rechtstreeks getroffen gebieden slechts een geringe uitwerking hebben. Veel van deze door aardbevingen getroffen streken waren toen nog slechts schaars bevolkt. De communicatie en de handel waren nog zo weinig ontwikkeld, dat grote delen van de wereld er zelfs niet van op de hoogte waren dat zich ergens een vernietigende aardbeving had voorgedaan. Dat is nu heel anders.

In de afgelopen decennia is de wereldbevolking explosief toegenomen. Een gecompliceerde en technologisch hoogontwikkelde beschaving heeft zich gevestigd op plaatsen waar zich vroeger aardbevingen voordeden.

Bepaalde grote steden in de ontwikkelde wereld, en tal van steden in ontwikkelingslanden, zijn opgetrokken op het puin van door aardbevingen verwoeste gesteentelagen.

Op het moment waarop dit artikel

GUATEMALA — FEBR. '76 — 7,5 OP DE SCHAAL VAN RICHTER

de foutieve opvatting dat aardbevingen een verschijnsel zijn waarover men zich alleen maar in bepaalde beruchte aardbevingszones ongerust moet maken. In werkelijkheid kunnen zich overal verwoestende aardbevingen voordoen. Het afgelopen jaar moesten

POPAYAN, COLOMBIA — MAART 1983 — 6,5 OP DE SCHAAL VAN RICHTER

EL ASNAM, ALGERIJE — OKT. 1980 — 7,5

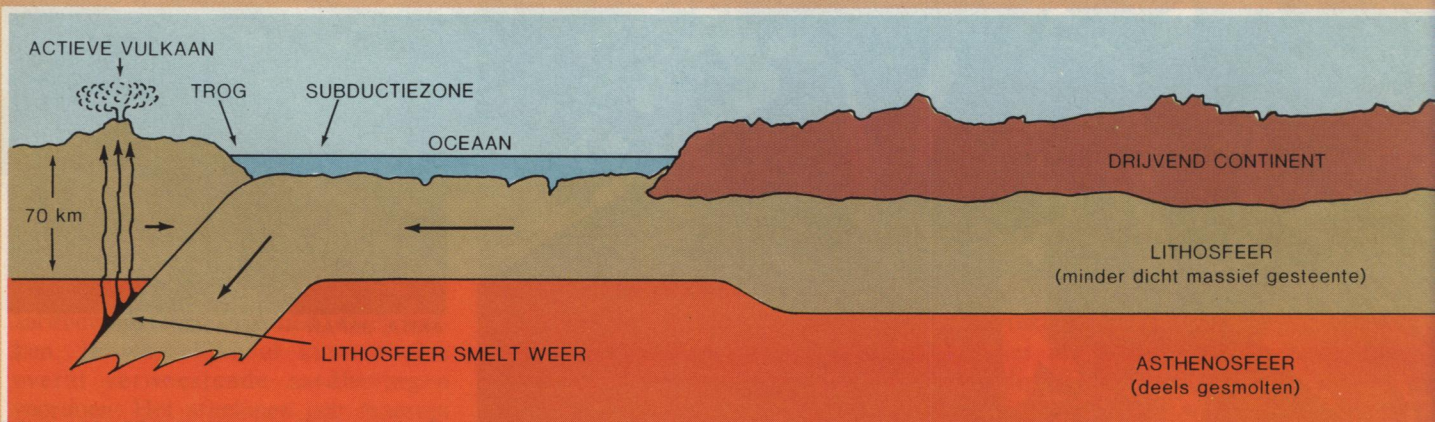
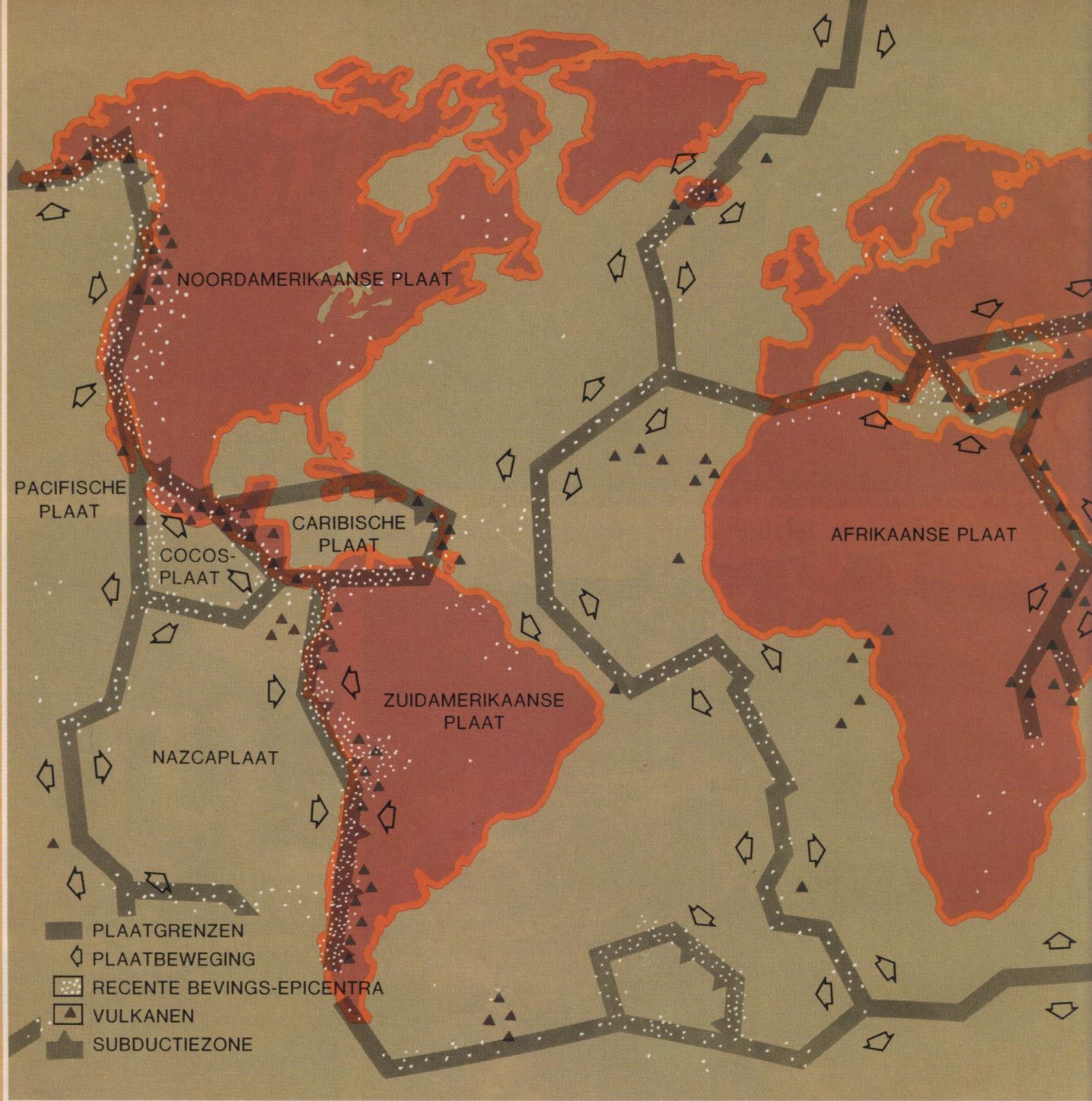

COALINGA, CALIFORNIË — MEI 1983 — 6,5

AKITA, JAPAN — MEI 1983 — 7,7

◀ NAPELS, ITALIE — NOVEMBER 1980 — 6,8

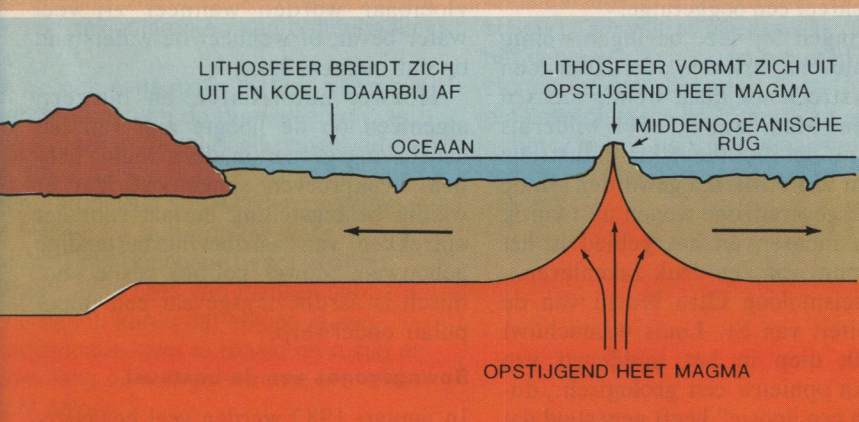
TEKTONISCHE PLATEN VAN DE WERELD

VOORNAAMSTE AARDBEVINGS-, VULKANISCHE EN SUBDUCTIE-ZONES

Modern wetenschappelijk onderzoek brengt aan het licht dat het aardoppervlak (lithosfeer) als een gebroken eierschaal verdeeld is in grote plakken of platen van hard gesteente. De bewegingen van deze rusteloze, langzaam verschuivende tektonische platen door sterke krachten in het inwendige van de aarde verklaren de nauw met elkaar samenhangende gordels van zware aardbevings- en vulkanische activiteit en van bergketenen. Het aardbevingsgevaar is duidelijk het grootst langs de randen van de platen, maar bevingen kunnen zich overal voordoen. De moderne platentektoniek maakt de bijbelse profetieën over grote toekomstige aardbevingen begrijpelijker.

TEKTONISCHE GRONDBEGRIPPEN

Uit oceanische breuken opstijgend heet magma duwt de grote aardplaten uiteen, die op hun beurt een krachtige druk ontwikkelen die de landmassa's opzijduwt, afslijpt, verfrommelt en breekt, vulkanische uitbarstingen opwekt en de dunnere oceanische platen onder de landplaten doet schuiven.

wordt geschreven, is nog geen enkele moderne industriële metropool door een grote aardbeving getroffen. Maar aardbevingsdeskundigen waarschuwen dat het slechts een kwestie van tijd is eer er met zekerheid een zal worden geteisterd. En als dat gebeurt zal dat niet alleen een groot verlies aan levens en eigendommen teweegbrengen, maar tevens wijziging kunnen brengen in de hele politiek en economie van het

wonen. Minstens 39 Amerikaanse staten hebben in deze eeuw aardbevingssschade geleden.

Tijdbommen in het Middenwesten

Hoeveel Amerikanen beseffen dat de zwaarste serie aardbevingen sedert de stichting van de Verenigde Staten zich niet in de westelijke staten voordeed? Deze reeks speelde zich in de jaren 1811 en 1812 in het Middenwesten af. Drie

zijn kans afwacht om eruit te springen. Nuttli wijst erop dat dit mogelijk in geen honderd jaar gebeurt, maar dat het ook morgen naar buiten kan springen. Niemand weet het zeker, omdat er onvoldoende bekend is van de geologische structuur en van de breuklijngeschiedenis van dit gebied.

De breukzone van New Madrid loopt door het zuidelijk deel van Illinois, het zuidoosten van Missouri en noordoostelijk Arkansas. Sommige wetenschappers zijn van mening dat ook zuidwestelijk Kentucky, westelijk Tennessee en het noorden van Mississippi in het spel kunnen zijn. Meer dan 170 jaar lang heeft zich hier aardbevingsenergie samengegald als de spanning in een opgewonden spiraalveer. Een herhaling van een grote aardbeving zou nu volgens Nuttli „een ramp veroorzaken die in omvang alleen maar zou worden overtroffen door een onbeperkte kernoorlog”.

„De enige mensen die werkelijk op de hoogte zijn van het dreigende gevaar zijn de wetenschappers”, zegt auteur Ron Redfern in een recent interview. Redfern onlangs verschenen boek *The Making of a Continent* schetst de geologische kenmerken van elk deel van het Noordamerikaanse continent, en van de geweldige krachten die in de loop der tijden deze kenmerken schiepen.

Wat een grote aardbeving in het Middenwesten zo gevaarlijk maakt voor de Amerikaanse veiligheid, is dat zo'n beving vrijwel zeker de voornaamste olie- en gaspijpleidingen, spoorlijnen en autowegen zou vernielen.

Op veel plaatsen in de aardbevingszone van het Middenwesten is de bodem bijzonder kwetsbaar voor een zware beving. De nog niet geheel ingeklonken afzettingen van de Mississippi-vallei zijn erg gevoelig. Onder invloed van de sterke trillingen van een aardbeving zal deze bodem weer vloeibaar worden wanneer zij veel water bevat, of wanneer de waterstand op dat moment hoog is.

Hoewel autoriteiten en burgerij algemeen op de hoogte zijn van het aardbevingsgevaar in deze regio, hebben steekproeven aangetoond dat er weinig belangstelling bestaat voor het optrekken van aardbevingsbestendige gebouwen. Zowel politiek als economisch is aardbevingsgevaar een impopulair onderwerp.

Bevingzones aan de oostkust

In januari 1982 werden veel bewoners

In Tokio is men ten eerste op aardbevingen voorbereid. Boven: schoolkinderen leren handelingen die tijdens een beving wellicht noodzakelijk zijn.

getroffen land.

Tot de toestanden waarover de seismologen zich het meest zorgen maken, behoren de spanningen die zich op het Noordamerikaanse continent ontwikkelen.

„Nieuw” aardbevingsland

Zowel in de V.S. als in Canada zijn velen zich niet bewust van de onderaardse spanningen onder hun voeten. Terwijl aardbevingsactiviteit heel gewoon is langs de randen van de Pacifische en continentale aardschollen in het Verre Westen van de V.S. en in West-Canada, bouwen zich ook krachtige midden-continentale spanningen op. Met het gevolg dat grote bevolkingscentra in het oosten en in delen van het Middenwesten van de Verenigde Staten gevaar lopen.

Deskundigen van de Amerikaanse regering schatten dat 70 miljoen Amerikaanse burgers in streken met een matig tot groot aardbevingsrisico

zware bevingen (naar schatting resp. 8,6, 8,4 en 8,7 op de Schaal van Richter) concentreerden zich rondom de streek van New Madrid in de staat Missouri. Zo krachtig waren deze bevingen, dat ze uitgestrekte wouden vernielden, grote stukken land ophieven en uiteenscheurden, en de loop van de machtige Mississippi wijzigden. „Het hele land bewoog en golfde als de golven van de zee”, schreef een ooggetuige.

Er gingen bij deze bevingen weinig mensenlevens verloren, doordat er toen in deze streek nog maar weinig mensen woonden. Maar wat in 1811 wildernis was, is nu het dichtbevolkte industriële centrum van Amerika geworden. In de grootste gevarezone wonen nu twintig miljoen mensen en het gebied is het middelpunt van een druk zakenleven.

De seismoloog Otto Nuttli van de universiteit van St. Louis waarschuwt dat zich diep in het middenrif van Amerika opnieuw een geologisch „duveltje in een doosje” heeft genesteld dat

VEILIGHEIDS- MAATREGELLEN BIJ AARDBEVINGEN

De researchstaf van *De Echte Waarheid* heeft een aantal gedragsregels opgesteld die in geval van aardbevingsgevaar uw persoonlijke veiligheid en die van anderen kunnen verhogen. U kunt ze ergens opprikken of voor latere raadpleging bewaren.

De feitelijke bodembewegingen bij een aardbeving eisen maar weinig slachtoffers. De zwaarste tol eisen vallende voorwerpen, puin, brand en paniek. Gedragsregels kunnen niet alle gevaren van een aardbeving opvangen, maar de hier volgende regels kunnen wel veel letsel en schade voorkomen.

Voor een aardbeving

1. Zorg dat de hand wordt gehouden aan de plaatselijke bouwvoorschriften voor scholen, kantoren en woonhuizen.
2. Steun en bevorder regelmatige veiligheidsoefeningen in scholen, kantoren, woonhuizen etc.
3. Bent u huiseigenaar of huurder, zorg dan dat planken stevig aan de wanden zijn bevestigd. Plaats geen zware voorwerpen op de bovenste planken, tenzij ze goed vastzitten. Berg breekbare of waardevolle voorwerpen veilig op. Verwijder hooggeplaatste losse voorwerpen of zet ze stevig vast, en doe hetzelfde met zware voorwerpen boven bedden. Zijn uw elektrische leidingen of gasaansluitingen niet in orde, vervang ze dan. Het kan de redding van uw huis betekenen. Schroef warmwaterboilers en gasapparaten stevig vast.
4. Leer uw gezinsleden hoe ze de hoofdkranen en schakelaars van gas, water en elektriciteit moeten sluiten en afzetten.
5. Zorg dat u voor ten minste drie dagen proviand en flessen water in huis hebt. Zorg voor een vers bijgevolde verbandtrommel. Voorzie verantwoordelijke gezinsleden van eenvoudige instructies voor eerste hulp bij ongelukken, omdat de medische hulpverlening onmiddellijk na een zware aardbeving overbelast kan zijn. Zorg dat er een zaklantaarn en een batterijradio in huis zijn.
6. Spreek eens rustig met uw gezin over aardbevingen en de problemen die ze veroorzaken. Vertel geen gruwelverhalen.
7. Denk na wat u zou doen als u door een aardbeving zou worden getroffen — in huis, in uw auto, op uw werk, in een winkel, een openbaar gebouw of op straat. Als u alles van tevoren hebt overdacht, kan u dat helpen in een noodsituatie kalm te blijven en rustig en doelmatig op te treden zodat u anderen kunt helpen.

Tijdens een aardbeving

1. Blijf zo kalm mogelijk. Denk na over de mogelijke gevolgen van elk optreden. Kalmeer anderen en stel hen gerust.
2. Pas binnenshuis op voor vallend stucwerk, bakstenen, lichtarmaturen en andere voorwerpen. Blijf uit de buurt van vensters, spiegels, schoorstenen en buitenmuren. Dreigt er gevaar, kruip dan onder een tafel, een schrijfbureau, een bed of een stevige deuropening. Schoolkinderen dienen te leren onder hun lessenaar te kruipen. Gewoonlijk is het niet het beste naar buiten te rennen. De enige uitzondering kan zijn als u zich in een zwaar en gammel oud gebouw bevindt.
3. In een hoogbouwkantoor dient u onder een bureau te kruipen. Storm niet naar de uitgangen; trapportalen kunnen vernield zijn of versperd door mensen. Zonder stroom komen liften vast te zitten.
4. Bent u buiten, vermijdt dan hoge gebouwen, muren, elektriciteitsmasten en voorwerpen die zouden kunnen vallen. Ren niet door de straten. Verwijder u zo mogelijk van alle gevarenbronnen. Zit u in de auto, stop dan op de veiligste plaats en blijf zitten; u bent dan door staal omhuld.
5. Laat u nooit verleiden hals over kop een nog rechtopstaand gebouw te verlaten, ook al gromt het angstaanjagend of verschijnen er scheuren en valt er pleisterwerk. Staat het gebouw kennelijk op het punt in te storten, handel dan naar omstandigheden. (Instorting van een gebouw dreigt als regel pas wanneer de wanden in hun geheel beginnen om te vallen.)

Na een aardbeving

1. Ga na of er gewonden zijn. Probeer niet zwaargewonde personen te verplaatsen, tenzij er onmiddellijk gevaar voor verder letsel bestaat.
2. Sluit alle beschadigde gas- en elektriciteitsleidingen af. Blijf van de lichtschakelaars af, steek geen lucifers aan en open geen toestellen die met open vuur werken; eerst moet u zich overtuigen dat er nergens gevaar is voor een gasontploffing. Dicht lekken af. Raak geen elektrische leidingen aan.
3. Komt er geen water uit de kranen, dan kunt u als noodvoorziening het water gebruiken uit boilers, toiletreservoirs en de radiators van auto's. (Dat laatste water mag niet worden gedronken, daar het waarschijnlijk anti-vries bevat.) Ga na of de riolering nog in tact is voordat u het doortrekken van toiletten toestaat.
4. Maak geen gebruik van uw telefoon, tenzij het werkelijk om noodgevallen gaat. Zet uw radio aan om te weten wat er aan de hand is.
5. Verspreid geen geruchten en geloof ze niet te snel. Geruchten kunnen na een ramp veel kwaad doen en paniek veroorzaken.
6. Ga niet onmiddellijk kijken wat er allemaal is gebeurd. Houd de straten vrij voor hulpverleningsvoertuigen.
7. Wees voorbereid op mogelijke nabevingen. Hoewel gewoonlijk minder zwaar, kunnen deze schokken sterk genoeg zijn om verdere schade toe te brengen aan verzwakte constructies.
8. Wees in gebieden waar dat van toepassing is op uw hoede voor vloedgolven en aardverschuivingen.
9. Assisteer politie, brandweerlieden, bescherming bevolking of hulpverleningsdiensten alleen wanneer u dat wordt gevraagd. Zo niet, blijf dan uit de buurt van getroffen gebieden.
10. Is alles voorbij, controleer uw huis dan heel zorgvuldig op scheuren of lekken in schoorstenen, gas-, elektriciteits- en wateraansluitingen.

van de oostkust van de Verenigde Staten verrast door een tamelijk sterke aardbeving (5,9 op de schaal van Richter) in de staten van New England. Maar ze hadden niet zo verbaasd hoeven zijn. Er worden in deze regio herhaaldelijk aardbevingen opgetekend, maar een groot deel daarvan wordt niet door de inwoners gevoeld.

Geologen wijzen erop dat de in het verleden geregistreerde aardbevingen aantonen dat de stad New York, Boston, het noordwesten van de staat New York en oostelijk Canada een reële kans op aardbevingen lopen. In 1886 werd Charleston in Zuid-Carolina zwaar beschadigd door een aardbeving.

aardbeving ergens in Californië, en niet alleen op de San Andreas breuk.

De zuidelijke sectie van de San Andreas breuk, die dicht langs de Los Angeles-San Bernardino megalopool zuidwaarts naar de Mexicaanse grens loopt, vormt de voornaamste gevarenzone voor een aardbeving van de magnitude die in het jaar 1906 San Francisco verwoestte.

„De aardbevingen van 1857 en 1906 zullen zich herhalen, daar is geen ontkomen aan”, luidt het commentaar van Jerry Eaton van het Nationale Centrum voor Aardbevingsonderzoek van de Amerikaanse Geologische Dienst.

De twee zijanten van de 1100 km lange San Andreas breuk zijn de afgelopen 140 jaar zo'n 4½ meter langs elkaar geschoven — in het midden van de staat Californië. Maar de dichtbevolkte secties San Francisco en Los Angeles hebben zich niet verroerd.

Het is echter onvermijdelijk dat de gesteenten in dit gebied zullen knappen wanneer de spanningen te hoog oplopen. Men noemt San Francisco daarom wel „de ten dode opgeschreven stad”.

Wat de aardbevingsdeskundigen verontrust, is dat de autoriteiten in verschillende Californische steden

de bouw van grote industrie- en woonwijken langs breuklijnen toestaan.

Een adviseur van de Californische staatscommissie voor Seismische Veiligheid zegt: „Als je ziet hoeveel ziekenhuizen en scholen in deze omgeving [van San Francisco] zijn neergezet, zou je zeggen dat ze de [San Andreas] breuk als lineaal hebben gebruikt.”

Een vernietigende aardbeving in Californië's „Silicon Valley” zou het Amerikaanse leiderschap op het terrein van de geavanceerde elektronica jaren achterop brengen. Onmisbare aquaducten kruisen de San Andreas op diverse plaatsen. Een zware aardbeving zou op duizenden plekken water- en gasleidingen breken, en de helft van de elektriciteitsnetten en pompinstallaties uitschakelen. Bergwegen zouden door aardverschuivingen worden geblokkeerd.

Alaska hoort tot de meest door

aardbevingen bedreigde gebieden. Het is de seismisch actiefste plek op het Noordamerikaanse continent. Het gebied rond de Puget Sound in de staat Washington heeft een geschiedenis van vernielende aardbevingen. Maar ook de staten Montana, Wyoming, Idaho en Utah zullen volgens de waarschuwingen van de deskundigen de kans op sporadische aardbevingen in de vrij sterke tot sterke klasse blijven lopen.

Aardbevingen vormen een normaal aards verschijnsel. Gemiddeld elke dertig seconden is de aarde jaar in, jaar uit, ergens aan het rommelen, trillen, sidderen of schudden. De seismologen registreren meer dan een miljoen aardbevingen per jaar. De grote meerderheid van deze bevingen is zo licht dat ze alleen door zeer gevoelige instrumenten kunnen worden gemeten.

Van dat gemiddelde dat elk jaar wordt opgetekend, hebben er verscheidene honderden het verwoestende vermogen om wanneer ze bewoonde streken treffen, lichte tot vrij zware schade aan te richten. Een stuk of twintig aardbevingen zullen zwaar genoeg zijn om ernstige of uitgebreide schade te veroorzaken. Ongeveer twee tot vier van deze aardbevingen per jaar zullen een vernietigende of catastrofale uitwerking hebben, mensenlevens kosten en grootschalige verwoestingen aanrichten.

Grote toekomstige bevingen

Is het waar dat de mensheid niets kan doen om dergelijke rampen te verhinderen?

Het verrassende antwoord luidt dat catastrofale aardbevingen wel degelijk kunnen worden voorkomen!

Al te velen gaan alleen maar af op het menselijke wetenschappelijke inzicht in de fysieke krachten die bij natuurrampen in het spel zijn. Zij gaan volslagen voorbij aan het feit dat dergelijke calamiteiten ook hun morele en onstoffelijke aspecten hebben.

Waarom hebben wij nooit eens dieper nagedacht over het feit dat de Schepper de macht heeft de in het universum werkzame krachten te beheersen? God heeft de macht om in de aardkrachten in te grijpen als Hij dat nodig acht voor het menselijk welzijn, of om landen naar gelang van hun levensstijl te kastijden.

God heeft besloten de beschavingen van deze wereld zesduizend jaar toe te staan te experimenteren met hun eigen

(Zie verder pagina 28)

De ECHTE WAARHEID

In oktober 1980 werd El Asnam in Algerije, 26 jaar na eenzelfde ramp, opnieuw verwoest.

De eigenschappen van de korstgesteenten in het gebied van de oostkust zijn gevaarlijker dan die van de westelijke staten. De oostelijke korstgesteenten dragen seismische energie veel verder en efficiënter voort doordat dit gebied veel minder breukzones telt om de schok te absorberen. Aardbevingen van gelijke omvang zouden dan ook aan de oostkust over een groter gebied veel meer schade aanrichten dan aan de westkust. Toch is het besef van aardbevingsgevaar aan de oostkust over het algemeen nauwelijks aanwezig, en men is er nauwelijks op voorbereid.

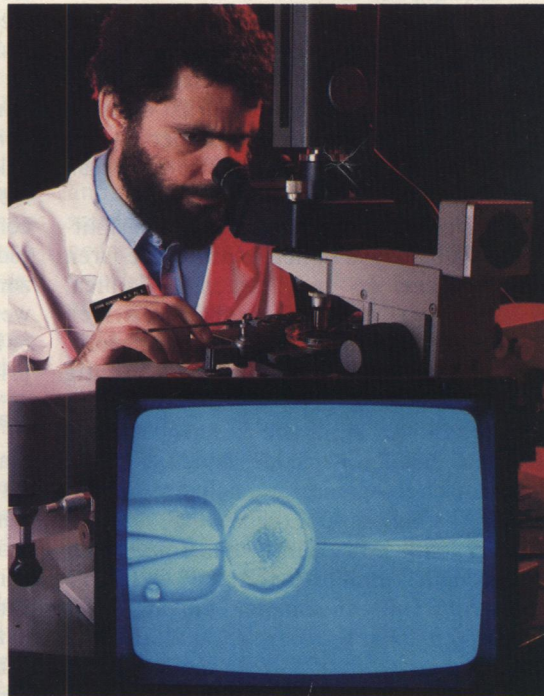
Ten dode opgeschreven steden

Aan beide uiteinden van de San Andreas breuk in Californië zouden twee grote stadsgebieden nu door een aardbeving kunnen worden getroffen. Een seismoloog van de universiteit van Californië in Berkeley, Bruce Bolt, meent dat er in de komende tien jaar 50% kans bestaat op een zware

Is de wetenschap op de verkeerde weg?

Michael A. Snyder

Staat de biotechniek op het punt een verderfelijk tijdperk te ontsluiten?

M.b.v. elektronische apparatuur wordt een menselijk gen in het embryo van een muis gebracht.

Een beetje verlegen nam het bezorgde echtpaar voor het stalen schrijfbureau plaats. Een vrouwelijke onderzoeker die achter het bureau zat en die zich nauwelijks van hun aanwezigheid bewust scheen, hield de ogen aandachtig gericht op de papieren die voor haar uitgespreid lagen.

„Hmm, ja, meneer Hancock, we hebben inderdaad enkele aanwijzingen gevonden van een genetisch defekt dat door uw moeder moet zijn overgebracht — zei u niet dat ze heeft toegegeven in de jaren '60 op grote schaal recreatieve drugs te hebben gebruikt?”

De echtgenoot vermande zich en knikte flauwtjes. „Betekent dat dat we geen normale kinderen kunnen krijgen?”

Onmiddellijk keek de vrouw van haar bureau op, streek haar gekreukelde laboratoriumjas glad en zei met een lichte verontwaardiging in haar stem: „natuurlijk kunt u normale kinderen krijgen, meneer Hancock. Het repareren van zo'n genetisch defekt is zeer eenvoudig”.

Niet meer dan science fiction?

Momenteel behoort bovenstaande dialoog nog tot de science fiction. Maar als onderzoek en ontwikkeling van de genetica zich in het huidige koortsachtige tempo blijven voortzetten, zal het misschien niet lang meer een fictie blijven.

„Door een genetisch venster kunnen wij nu met griezelige, en soms verontrustende precisie de meest intieme erfenis aan het licht brengen die vanuit de genetische achtergrond van onze levenspartner wordt aangedragen, zodat wij ons een oordeel kunnen vormen over de kwaliteit van het leven dat wij voor onze kinderen kunnen verwachten”, verzekert dr. Marc Lappe, auteur van het boek *Genetic Politics*.

Nicholas Wade, senior medewerker van het tijdschrift *Science* beweert dat de genensplitsing „ons de beschikking geeft over de hele genetische poel van onze planeet. De sleutel tot het koninkrijk van het leven is in onze handen gelegd” (*The Ultimate Experiment — Manmade Evolution*, p. 2).

Amper een decennium oud, heeft de moderne genetische industrie in de hele wereld zowel wetenschappelijke researchteams als de benodigde geldmiddelen bijeen weten te krijgen.

Alleen al in de Verenigde Staten hebben meer dan 100 piepjonge genensplitsingsfirma's en zelfstandige ondernemers zich onvervaard op de microscopische wereld van de biotechnologie gestort — een wereld die als „biotech” bekendheid heeft gekregen. De vijf maatschappijen die samen de top vormen, hebben meer dan 1700 onderzoekers in dienst. Gretige investeerders hebben honderden miljoenen dollars in vennootschappen gestoken, in de hoop op financieel gewin uit de revolutie van het kleine.

Biotech-research beperkt zich overigens niet tot de Verenigde Staten. Ook in Japan, het Verenigd Koninkrijk, Zwitserland, West-Duitsland en Frankrijk hebben particuliere industriële en overheidslaboratoria zich in de race om een dominerende plaats in de nieuwe industrie gestort.

Tot dusverre hebben de investeringen aardige baten afgeworpen.

Is biotech echt zo veelbelovend?

Voor het grote publiek wekt de nu algemeen geaccepteerde term biotech vage gedachten op aan „reageerbuisbaby's”. Maar het begrip biotech houdt veel meer in dan de inmiddels welbekende bevruchting *in vitro*, waarbij een menselijk of dierlijk eitje van een eierstok wordt verwijderd en in het laboratorium met sperma bevrucht, om vervolgens in de baarmoeder van de aanstaande moeder te worden ingeplant.

Maar in feite vormen reageerbuisbaby's niet meer dan het topje van een enorme wetenschappelijke ijsberg.

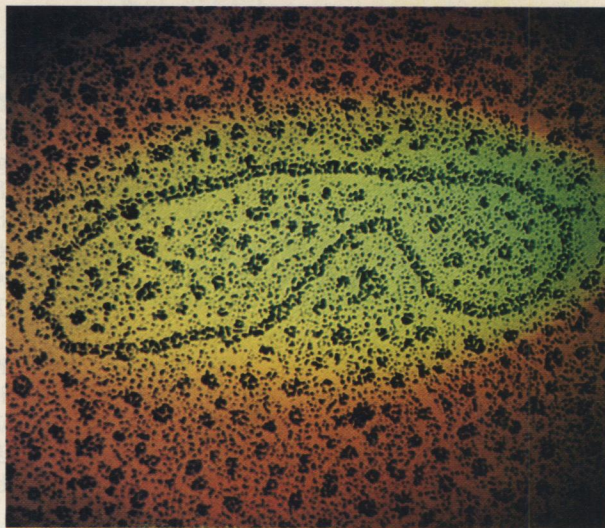
In wonderbaarlijk korte tijd hebben laboratoria over de hele wereld al even verbazingwekkende resultaten opgeleverd. Aangevuurd door een intense concurrentiestrijd die in omvang en intensiteit nauwelijks onderdoet voor de inspanningen in het kader van het Manhattan Project (de atoombom) in de Tweede Wereldoorlog, stellen de onderzoekers nu door de mens ontworpen vaccins en scheikundige additieven samen die nooit eerder mogelijk waren geacht. Een onlangs voor publicatie vrijgegeven onderzoek van het Amerikaanse bureau

voor „Technology Assessment” concludeert dat men door middel van biotech micro-organismen kan produceren die letterlijk giftige afvalstoffen vreten, een snellere groei en een hogere kwaliteit van de veestapel kunnen bewerkstelligen en langs organische weg nieuwe vervangingsmiddelen voor olieproducten voortbrengen. Ook voorziet men de bestrijding van ziekten zoals herpes en kanker met behulp van biotech.

Even indrukwekkend zijn de inspanningen om genetische afwijkingen te corrigeren. Heeft de wetenschap succes, dan zullen artsen in het vervolg in staat zijn zogenaamde „lethale” genen te onderzoeken en te corrigeren — d.w.z. genen die lichamelijke en geestelijke afwijkingen veroorzaken. Volgens sommige onderzoekers zal met behulp van genetische manipulatie nog deze eeuw een einde gemaakt kunnen worden aan de tragedie van de geboortedefecten.

Hoe is dit mogelijk

De nog in haar kinderschoenen staande biotech-industrie werd mogelijk gemaakt door het in 1973 verkregen inzicht in de manier om de moleculaire blauwdruk van een gen (het desoxyribonucleïnezuur of DNA) open te breken en te recombineren. Ook ontdekte men de werkwijze van het boodschappermolecuul (ribonucleïnezuur of RNA) dat de blauwdruk van het DNA leest en vervolgens overdraagt.

Een lusvormige plasmide van DNA-moleculen onder een elektronenmicroscop.

PHILLIP HARRINGTON — FRAN HEYL ASSOC.

Vanaf het moment waarop de eerste mensen bemerkten dat levende wezens zich voortplanten „naar hun aard” (Gen. 1:21) werden dierenfokkers en boeren als het ware uitgedaagd door de mogelijkheden van selectieve voortplanting. En nu zijn de wetenschappers dan uit hun tent gelokt door de mogelijkheid chromosomen — de microscopische dragers van de genetische DNA-code — te ontwerpen.

Onbekende gevaren

Maar terwijl de wetenschap deze genetische code ontrafelt, rijst de vrees dat zij tevens bezig is, zonder daarop uit te zijn, een moleculaire doos van Pandora te openen.

Toen de research in de genensplitsingsindustrie in het begin van de jaren '70 goed op gang begon te komen, maakten veel wetenschappers zich zorgen dat een goedwillend researchteam per ongeluk een nieuw, krachtig en mogelijk niet tegen te houden micro-organisme zou kunnen ontketenen. Zouden bepaalde landen of terroristische organisaties zich op de ontwikkeling en de toepassing van een dergelijk kwaadaardig kunstmatig materiaal kunnen toelagen? Clifford Grobstein, een eminent bioloog, wees op een ander mogelijk gevaar: „Zouden wij door het manipuleren met genetisch materiaal onbedoeld het een of andere delicate evenwicht kunnen verstoren, en zodoende een catastrofe veroorzaken?”

Toen het nieuws uitlekte dat een vooraanstaand team onderzoekers van plan was *Escherichia Coli* cellen met nieuwe, op kanker gelijkende eigenschappen te ontwikkelen, riepen de wetenschappers dit voornemen wijselijk een halt toe.

E. Coli is een in de natuur voorkomend simpel micro-organisme dat wegens zijn gunstige eigenschappen, met name om zijn vermogen zich snel te vermenigvuldigen, veel voor laboratoriumexperimenten wordt gebruikt. Het komt in grote aantallen in het menselijk lichaam voor. Velen vroegen zich met zorg af wat er zou gebeuren wanneer bewerkte, en daardoor virulent geworden *E. Coli* cellen zou-

den ontsnappen om zich in menselijke of dierlijke gastheren te nestelen? Een van de onderzoekers bestempelde het als een „pre-Hiroshima-situatie. Het zou beslist een ramp zijn als een van de hulpmiddelen die nu in de research worden gebruikt, in werkelijkheid een echte kankerverwekker zou blijken”.

De voorgestelde research met *E. Coli* was nog maar kort van de baan toen 140 wetenschappelijke leiders uit Europa, de Sovjet-Unie, Japan, de Verenigde Staten en Canada in het Asilomar-conferentiecentrum in Pacific Grove (Californië) bijeenkwamen om richtlijnen op te stellen waaraan de genetische manipulatie zou dienen te voldoen. Dat is bijna tien jaar geleden. De daar aanwezigen kwamen tot de conclusie dat het splitsen van genen redelijk veilig was wanneer het onder zorgvuldig gecontroleerde voorwaarden werd uitgevoerd.

En dat was dan het begin van de prille biotech-industrie.

Waarom biotech?

Na de Asilomar-conferentie kwam het tot felle debatten over de filosofische, ethische en fysieke consequenties van de moleculaire genetische revolutie. Op de conferentie van 1975 uitten vooraanstaande wetenschappers openlijk hun bezorgdheid over de mogelijke ziekteverwekkende gevolgen. Zo verklaarde een laboratoriumautoriteit: „Naar mijn mening bestaat er geen absolute [biologische] opsluiting, en is elke poging daartoe tot mislukken gedoemd.”

Een andere wetenschapper vertolkte veler mening door eraan toe te voegen: „Er bestaat op het ogenblik geen enkele mogelijkheid om uit te maken wat een veilig organisme is, of wat een veilig hulpmiddel voor cloning (kunstmatige identieke reproductie) is.”

Veel wetenschappers eisen tegenwoordig nog steeds dat gevaarlijke research verboden blijft tot er een beter inzicht is verkregen en er universele veiligheidsmaatregelen kunnen worden ingevoerd.

Namens de meerderheid van de wetenschappers antwoordt Wade: „Een dergelijke verloochening van de intellectuele nieuwsgierigheid ligt niet in de menselijke aard, maar hoe dat zij, de vraagstelling is betwistbaar: de deur naar de [genetische] schatkamer staat immers al op een kier, en de enige vraag die nog resteert is welk gebruik er zal worden gemaakt van de rijkdommen die zij bevat” (*The Ultimate Experiment*, p.3).

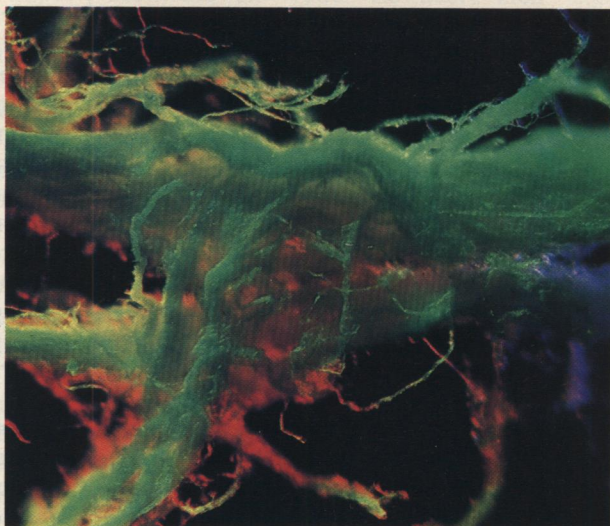
Het knutselen aan genetische blauwdrukken heeft andere onheilspellende kanten. Wanneer geen geperfectioneerde genenwijzigingstechnologie ter beschikking staat, kunnen mensen die een gezond nakroost wensen, door middel van abortus op wettige wijze eugenetica bedrijven.

Openlijk gezegd zouden mensen die bang zijn dat hun kinderen geboortegebreken zouden kunnen vertonen, in het geval dat de door hen ingewonnen adviezen op genetische problemen wijzen, de voorkeur kunnen geven aan abortus — d.w.z. de moedwillig opgewekte dood van een foetus.

„Door middel van prenatale diagnose kunnen wij tegenwoordig meer dan zestig verschillende genetische afwijkingen constateren — tijdig genoeg om belangrijke informatie over de te verwachten levenskwaliteit van een aanstaand menselijk wezen te verstrekken, zodat ouders — en, minder waarschijnlijk, de maatschappij — tot voortzetting dan wel tot het afbreken van een zwangerschap kunnen besluiten”, aldus verzekert dr. Marc Lappe.

Let nu goed op de volgende verbijsterende woorden van dezelfde auteur!

„Door onze genetische kennis leven wij nu in een universum waarin nog

Zeer fijne DNA-draden dragen de moleculaire blauwdruk voor de reproductie van cellen.

PHILLIP HARRINGTON — FRAN HEYL ASSOC.

veel meer oordelen zullen moeten worden geveld — bijvoorbeeld over de vraag of de genetica de keuze van echtgenoot of echtgenote, dan wel van beroep mag bepalen, of waar en wanneer wij op grond van erfelijke gebreken een bepaalde etnische groep compensatie zouden moeten geven (of bestraffen) en niet een andere” (*Genetic Politics — The Limits of Biological Control*, p.28).

Donderende taal, inderdaad! Als die woorden door een regering in praktijk zouden worden gebracht, zou een bepaald ras, dan wel een groep mensen waarvan vaststaat dat ze dragers zijn van een overerfelijke aandoening zoals sikkelcelanemie, erfelijk alcoholisme of andere dergelijke ziekten, kunnen worden weerhouden — of, in deze gedachtengang, zelfs moeten worden weerhouden — deze „defekte” genen over te dragen.

In weerwil van dergelijke onheilspellende toepassingen bieden genetische vorderingen de wetenschappers een belangrijke en wenselijke mate van controle op het leven van enkeling en gemeenschap.

Maar bedenk nu eens wat er in het verleden is gebeurd! Beschikt de mensheid over het aangeboren vermogen om op de juiste wijze met die genetische kennis om te gaan? Wat zegt de geschiedenis daarover?

De achterkant van de genetica

In het begin van deze eeuw vormde de eugenetica — een term die men

tegenwoordig niet vaak meer hoort — een erg populair gespreksthema.

(Het woord eugenetica is afgeleid van het Griekse *eugenes*, dat „van goede afkomst” betekent.)

De eerste genetici begonnen in de voetstappen van Darwin aan te dringen op toepassing van „positieve en negatieve eugenetica”. Zij wilden genetisch superieure mensen aanmoedigen met elkaar te trouwen en genetisch *inferieure* mensen ontmoedigen nakroost te verwekken.

Met de komst van het door Herbert Spencer aangehangen „maatschappelijk Darwinisme” greep dit denkbeeld razendsnel om zich heen. Eenvoudig

gezegd stelde het „maatschappelijk Darwinisme” dat genetisch inferieure mensen in de gelegenheid dienden te worden gesteld hun geslacht te doen *uitsterven*, in plaats van het doorgeven van hun beschadigde genen voort te zetten. Hoe? *Steriliseer* die genetisch „inferieure” mensen zoals geestelijk onvolwaardigen etc.

Men houdt het niet voor mogelijk. *Toch is het gebeurd!* In het begin van deze eeuw werden in de Verenigde Staten vele *tienduizenden* mensen gesteriliseerd in naam van de eugenetica!

Heeft u zich weleens afgevraagd waar de termen „blauw bloed” en „slecht bloed” opgeld deden? In de jaren '20 wemelde het van pseudowetenschappelijke genetische „feiten”, en heel wat Amerikaanse Congresleden slikten het treurige fabeltje dat sommige Europese immigranten in hoge mate genetische onzuiverheden met zich meevoerden. Dit leidde tot de Amerikaanse Immigratiewet van 1924, die tot 1965 grote invloed uitoefende op het toelatingsbeleid voor vreemdelingen.

In dit zelfde droevige tijdvak werden velen tegen hun zin gesteriliseerd! In een principiële uitspraak legde het Amerikaanse Hooggerechtshof zelfs vast dat de staat Virginia *gerechtigd* was de sterilisatie te gelasten van een plattelandsvrouw, Carrie Buck, die weigerde!

In 1947 drong een groot, nog heden bestaand financieel tijdschrift aan op

sterilisatie van geestelijk onvolwaardigen. In 1924 had Albert Wiggam in *The New Decalogue of Science* verklaard dat „Niets in de wetenschap zekerder is dan dat vrome ouders vrome kinderen voortbrengen en dat een goddeloos voorgeslacht een goddeloos nageslacht oplevert”.

Verdwaasde opvattingen als deze trof men niet alleen in de Verenigde Staten aan. In 1982 kwamen gegevens aan het licht over de boosaardige biologische experimenten die in oorlogstijd door Japanse wetenschappers in Mandsjoerije waren uitgevoerd.

En weinig mensen behoeven te worden herinnerd aan wat als toppunt van negatieve eugenetica kan gelden: de experimenten van de Nazi's met het „Herrenvolk”.

Wij kunnen dus constateren dat er tijdens deze zogenaamde verlichte eeuw tevens een middeleeuwse „duis-

ternis” is geweest!

En hoe is het hiermee in *onze* tijd?

De in de kinderschoenen staande biotech-industrie staat voor nog onbeantwoorde vragen: wat zou er gebeuren als het wetenschappelijk en technologisch mogelijk werd *radicale* veranderingen aan te brengen in de genetische opbouw van de mensheid? Of wanneer genensplitters een oncontroleerbare dodelijke stof zouden ontwikkelen die het tere ecologische evenwicht in belangrijke mate zou kunnen verstoren?

Het vergeten rijk

Slechts weinigen schenken aandacht aan de *werkelijke* fundamentele reden waarom een research als deze noodzakelijk is!

De problemen waarvoor de mensheid zich tegenwoordig gesteld ziet, zijn niet in de eerste plaats lichamelijk, maar

geestelijk van aard! De wetenschappers constateren nu wel dat ouders van generatie op generatie defekte genen overdragen, maar het *waarom* kan niet geheel worden omvat met uitsluitend lichamelijke of wetenschappelijke overwegingen.

Als men genetische schade tracht te verklaren, wordt zelden in aanmerking genomen hoe en waarom toekomstige generaties op dramatische wijze worden beïnvloed door het gedragspatroon van de mens.

Sexueel overgebrachte ziekten, experimenten met drugs, ondervoeding en nodeloze blootstelling aan commercieel geproduceerde straling hebben een schadelijke uitwerking op de genenreproductie. Maar wat doet men eraan om dit te corrigeren? De mens behandelt de lichamelijke gevolgen, maar niet de geestelijke oorzaken zoals wellust, begeerte en zelfzucht. Het lijkt erop dat de mensheid steeds weer eindigt met de behandeling van de gevolgen — *niet* van de oorzaken! Een doelmatige behandeling van de oorzaken zou een verandering van de menselijke levensstijl vereisen — zelfs van de beschaving zelf! En *dat* weigert de mensheid. Inzicht in deze door God in werking gestelde geestelijke wetten zou de mensheid kunnen vrijwaren voor genetische schade zoals die zich kan manifesteren in baby's die de gevolgen moeten dragen van onverantwoordelijk seksueel gedrag of drugsmisbruik door de ouders.

God staat de mensen toe te zondigen — geestelijke wetten te overtreden. Maar God moet ook de consequenties van wetsovertreding toestaan. En die stapelen zich op! Die gevolgen *reiken veel verder* dan de meesten van ons wensen aan te nemen!

Inderdaad kunnen de gebrekkige genen van onze tijd veelal worden toegeschreven aan voorouderlijk wan-gedrag — het overtreden van geestelijke wetten — tientallen jaren, of misschien wel een *eeuw* geleden. Deze straf kan zich tot in het derde en vierde geslacht manifesteren (Ex. 20:5).

Zo leidt bij voorbeeld genotzucht tot drugsmisbruik en tot de geboorte van kinderen met een grote kans op drugsverslaving. Ook leidt genotzucht tot de overdracht van geslachtsziekten, en de daarmee gepaard gaande noodzaak van keizersneden om infectie van de baby te voorkomen. En hebzucht

Iets gratis om uw financiële zorgen te beëindigen

De voortdurende inflatie, hoge rentestanden en stijgende prijzen zorgen meestal dat hoopvolle verwachtingen voor de toekomst tanen. Een huis kopen? Kinderen laten studeren? Met pensioen in betrekkelijke welvaart? Vele mensen worstelen om de rente te kunnen betalen en eten te kunnen kopen! Indien u meer wilt weten over een methode om in uw financiële aangelegenheden voorspoed te brengen, schrijf ons dan om een exemplaar van ons gratis boekje *Het einde van uw financiële zorgen*. Het bevat waardevolle adviezen.

leidt tot geknoei met levensmiddelen, waardoor de voedingswaarde wordt aangetast.

God heeft bepaald dat de mens, die is afgesneden van een juist begrip van het doel van het leven, zal oogsten wat hij in het vlees heeft gezaaid.

De eerste twee mensen gaven het tragische patroon aan voor de nu bijna 6000 jaren die sindsdien zijn verlopen. Die eerste twee mensen waren zo dwaas God en zijn geopenbaarde geestelijke wetten af te wijzen. U kunt dat zelf nalezen in de eerste drie hoofdstukken van Genesis.

De gevolgen? God trok zijn handen van de mensheid af, in zoverre dat Hij de mens toestond zijn eigen godsdiensten, regeringsvormen en instellingen te scheppen en zijn eigen wetten op te stellen. God grijpt alleen in wanneer dat in het belang is van het doel dat Hij nu aan het uitwerken is.

Maar deze gang van zaken heeft nooit in Gods bedoeling gelegen. Evenals Hij zijn kennis van zijn geestelijke wetten aan de eerste mensen aanbood, biedt Hij die aan de hedendaagse mensheid aan. In elk nummer van dit tijdschrift kunt u over dit aanbod lezen!

Weliswaar laat God bestraffing
(Zie verder pagina 29)

Wereld in gijzeling

(Vervolg van pagina 6)

huidige dag GEGIJZELD.

Uit Adam en Eva ontwikkelde zich de beschaving van de mens. Had Adam de boom des LEVENS gekozen, dan zou hij in een rechtstreekse relatie met God zijn gekomen — zou hij als Gods eigen zoon zijn verwekt — door middel van Gods Geest die dan met zijn menselijke geest zou zijn verbonden. Hij zou daardoor het vermogen hebben gehad tot inzicht in Gods geestelijke doeleinden en kennis te komen en in staat zijn geweest hetzelfde verstand als God heeft te ontwikkelen. Hij zou door God zijn geleid in het opbouwen van GODS WERELD. In plaats daarvan werd hij door Satan geleid en werd de hele wereldfamilie die met Adam was begonnen MISLEID tot het bouwen van een beschaving die SATANS WERELD werd — een WERELD IN GIJZELING.

Deze heeft regeringsstelsels ontwikkeld voor steden en naties, een economisch stelsel, een maatschappelijk stelsel — alle gebaseerd op het principe van „NEMEN” in plaats van op

onbaatzuchtige liefde, samenwerking, harmonie en vrede. Ze heeft zich ontwikkeld tot een wereld van concurrentie, gebaseerd op Satans wet: iedereen voor zichzelf, ijdelheid, begeerte, strijd.

Het zou erop kunnen lijken dat Satan met de ontvoering van Adam, de eerste mens, door wie God zich miljoenen malen wilde vermenigvuldigen, zijn meesterslag heeft geslagen. Maar Gods DOEL kan niet worden vrijdeld.

Dit is de reden dat God toen, op het moment van Adams ongehoorzaamheid en ontvoering, besloot dat Jezus, de tweede Adam, moest komen. Hij zou Gods middel zijn tot betaling van de losprijs teneinde zijn potentiële kinderen terug te kopen. Verder zou Jezus de TWEDE ADAM zijn. Er zou een heel nieuw begin worden gemaakt. Het verwekte GEZIN VAN GOD, waarvoor Adam was geschapen, zou nu in en door de TWEDE ADAM beginnen.

In tegenstelling tot de eerste Adam koos Jezus wel de boom des LEVENS. Hij gehoorzaamde God wel. Hij ontmoette en overwon Satan, en kwalificeerde zich om hem op de troon van de aarde te vervangen. Tegelijkertijd bepaalde God dat, evenals allen in Adam de DOODstraf moeten ondergaan, DEZELFDE ALLEN in Christus, de tweede Adam, op de door God beschikte tijd opnieuw tot fysiek leven zouden worden opgewekt, zouden worden berecht, tot de eeuwige dood worden veroordeeld, maar vervolgens zouden zij vernemen dat hun doodstraf door Jezus Christus voor hen is ondergaan en dat dan, bij de opstanding van de Grote Witte Troon, de boom des LEVENS voor hen zal worden heropend (Openb. 20:11-12).

Na zo'n 4000 jaar waarin de wereld zich ontwikkelde tot een wereld van menselijk goed en satanisch kwaad, kwam Jezus.

Hij kwam als de TWEDE ADAM, om GODS WERELD te grondvesten, iets waarin de eerste Adam faalde.

Jezus' komst was het BEGIN van de GEESTELIJKE FASE van Gods schepping van mensen. Jezus kwam niet om deze wereld — Satans wereld — te hervormen of te redden. Hij kwam om een ANDERE WERELD te beginnen. Het was Gods plan deze te beginnen door middel van zijn KERK.

De grondlegging van Gods wereld

Jezus zei: „Ik zal mijn gemeente [kerk]

bouwen” (Matth. 16:18). Het woord „gemeente” of kerk is een vertaling van het Grieks dat de „uitgeroepen” betekent. Hij koos en riep zijn twaalf oorspronkelijke discipelen of leerlingen, en leerde hun de wegen van het KONINKRIJK VAN GOD.

Over Jezus werd in Jesaja 9:5-6 geprofeteerd dat Hij als baby zou worden geboren, zou opgroeien en dat de HEERSCHAPPIJ (de regering van God) op zijn schouders zou rusten. Hij zou vrede naar de aarde brengen. Satans wereld bracht strijd, verwar- ring, verdeeldheid, vijandschap, geweld, vernietiging, oorlog en de dood. De Messias, Jezus Christus, zal op de planeet aarde de REGERING VAN GOD HERSTELLEN.

Jezus bracht de evangelieboodschap van God aan de mensheid, niet om Satans wereld te bekeren en te veranderen, maar om als een getuigenis het komende wereldregerende GODDELIJKE Koninkrijk AAN TE KONDIGEN. Jezus kwam niet op een „kruistocht om zieltjes te winnen”, evenmin om de mensen te smeken „Hem als Verlosser te aanvaarden”. Toen de vrouw bij de bron van Jakob Hem om het „levende water” van de heilige Geest (behoud) vroeg, sprak Hij haar alleen over haar zonden.

Het woord *evangelie* betekent 'goed nieuws'. Jezus was een nieuwsbrenger, die van tevoren het NIEUWS verkondigde van het komende KONINKRIJK VAN GOD.

Daar het Gods DOEL is Zichzelf te vermenigvuldigen — het goddelijke GEZIN uit te breiden — en daar dit een wereldregerend gezin zal zijn, is het KONINKRIJK VAN GOD het geboren gezin van God dat de gehele wereld zal regeren. GEEN ENKELE GODSDIENST OP AARDE KENT DEZE ESSENTIËLE WAARHEID! Dit is een MISLEIDE wereld — gegijzeld door Satan.

De Kerk van God is het embryonale begin van het wereldregerende en wereldvullende KONINKRIJK VAN GOD.

De Kerk begon met EEN mens: de tweede Adam, Jezus Christus. Hij breidde haar uit tot twaalf mensen die Hijzelf koos en riep en onderwees. Tijdens zijn werk op aarde riep God nog een klein aantal andere mensen om zijn evangelieboodschap te geloven en Hem te volgen. Maar ook van hen volgden verscheidene mensen Hem slechts gedurende een korte tijd en vielen daarna af. Op de Pinksterdag

ontvingen 120 mensen Gods heilige Geest, werden gedoopt en als kinderen van God VERWEKT (maar nog niet geboren).

Na zijn werk van drieënehalf jaar gaf Jezus zichzelf als losprijs om te worden gekruisigd, waarmee Hij de straf onderging voor alle zonden van alle mensen die zich zouden bekeren, geloven, groeien in genade en de kennis van God, overwinnen en tot het einde van het leven zouden volhouden.

Jezus droeg zijn apostelen op anderen te onderwijzen, zoveel als God er zou roepen. Het gehele Nieuwe Testament leert dat ALLEEN zij die God kiest en geestelijk roept, door Jezus tot Hem kunnen komen. Jezus zei: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44).

Degenen die aldus door God voor zijn Koninkrijk worden geroepen en gekozen, werden uit deze wereld geroepen om afgescheiden te zijn (2 Kor. 6:17). Jezus leefde niet als deel van deze wereld, haar wegen en gewoonten — degenen die zijn geroepen moeten dat evenmin.

Deze huidige kwaadaardige wereld van Satan — de gekidnapte wereld — heeft haar grondslag in de eerste Adam. Het was bij de GRONDLEGGING van deze wereld (Openb. 13:8) dat God besloot dat Jezus zou komen om als het Lam van God de losprijs te betalen.

Tijdens zijn aardse werk vergeleek Jezus deze wereld met een gebouw. In Efeze 2:20-22 wordt de Kerk vergeleken met een gebouw.

Verwijzend naar de huidige zondige wereld zei Jezus dat deze is gebouwd op een fundament van het zand van Satans weg van ijdelheid, begeerte, naijver en jaloezie, wedijver en strijd, geweld, opstand, twist, verdriet, lijden en de dood. DEZE WERELD IS GEDOEMD ONDER TE GAAN! En haar val zal groot zijn.

Jezus kwam niet om dit gebouw — deze wereld — deze beschaving — te herstellen of opnieuw vorm te geven. Haar fundament is verkeerd — is dat van Satan. Haar bovenbouw — haar regeringsstelsels en juridische systemen van recht en wet, haar gebrekkige en materialistische onderwijsstelsels, haar godsdiensten, haar sociale stelsels en gewoonten — kortom, de gehele bovenbouw — is verkeerd en produceert onvrede, verdriet, strijd, competitie uitlopend op geweld en

verwoesting, angst, leed, armoede en de dood. Dit zijn de steunpilaren en balken van de bovenbouw van het gebouw van deze wereld. Jezus kwam niet om deze wereld te hervormen, om een „geestelijke herleving” te brengen, om voor haar te bidden of om haar of iets van haar te redden.

De Kerk is het begin — het embryo — van een geheel NIEUW en ANDER GEBOUW.

Hij riep hen die God heeft gekozen om zich UIT deze wereld en haar wegen terug te trekken. Zij die geroepen zijn moeten op deze aarde blijven leven. Hun wordt geleerd zelfs aan de regeringen boven hen onderworpen te zijn — niet om deze te GEHOORZAMEN wanneer dat ongehoorzaamheid aan God zou betekenen, maar om onderworpen te zijn — indien nodig tot alle straffen die zij oplegt.

Waarom is er de periode van de Kerk?

Sinds Jezus de Kerk oprichtte — de grondlegging van de komende wereld van God — zijn er meer dan 1950 jaar verstreken. Men zou zich kunnen afvragen: wat is de reden voor deze ruim 1950 jaar van het „tijdperk van de Kerk” vóór de vestiging van het KONINKRIJK?

Gods doel is een bepaald aantal mensen te kiezen, hen uit de gewoonten van Satans wereld te roepen, en hen op te leiden tot leraars en machthebbers voor wanneer God Christus weer naar de aarde zendt als KONING der koningen en HEER der heren om te regeren, en allen die dan bereid zullen zijn te onderwijzen en te bekeren. Allen die in deze wereld hebben geleefd en aan haar verkeerde en zondige gewoonten zijn gewend moet de juiste levenswijze van God worden geleerd.

Diegenen in de Kerk die bekeerd en uiteindelijk behouden zullen zijn, zullen koningen en priesters zijn, en macht ontvangen om alle anderen te regeren en te onderwijzen (Openb. 2:26-27; 3:21; 5:10). Gedurende deze bijna 2000 jaar van opleiding is Jezus Hogepriester en Hoofd van de Kerk en houdt vanuit de hemel toezicht op zijn Kerk.

Bij Christus' terugkeer in opperste macht en glorie zal Satan van de troon van de aarde worden gestoten. Jezus Christus zal op de troon van David plaatsnemen en over Israël regeren, en tevens op de TROON VAN DE AARDE die nu nog door Satan is bezet.

De Kerk zal gereed zijn

Ten tijde van Christus' terugkeer als KONING der koningen en HEER der heren zal de Kerk gereed zijn voor haar enorme verantwoordelijkheid van heerschappij onder Hem.

Wat is dus het werkelijke DOEL van de Kerk? WAARVOOR heeft Jezus de Kerk opgericht? Was het om de bovenbouw van het verkeerde en decadente GEBOUW waarmee ik deze huidige boosaardige wereld heb vergeleken, te herstellen? Was het om deze zondige wereld van Satan door bekering te „behouden”? Of was het om de Kerk te verdelen in Orthodox, Rooms-Katholiek en Protestants?

De gehele officieel „christelijke” wereld is misleid. Alle volken zijn misleid. Het negende vers van Openbaring 12 stelt dit met nadruk en ondubbelzinnig.

God begon zijn verheven werk en DOEL om zichzelf te vermenigvuldigen door middel van de eerste mens, Adam. Teneinde een verwekt kind van God te worden, opdat hij, na de verwerving van het heilige karakter van God, in het goddelijke GEZIN VAN GOD kon worden GEBOREN, werd er van Adam een keuze verlangd. Hij koos afvalligheid, opstandigheid, eigengerechtigheid vermengd met kwaad — de levenswijze van de ontvoerder van het potentiële gezin van God.

God zei duidelijk tot Adam dat hij, na de ongehoorzaamheid van het nemen van de verboden vrucht, beslist zou sterven. Zijn tijdelijke bestaan liep ten einde en na 930 jaar stierf hij.

Bestudeer Efeze 2:1-2. Als overste van de macht der lucht werkt Satan daadwerkelijk in de natuurlijke kinderen van Adam. Satan werkte in Adams eerste zoon toen deze zijn broer Abel doodde. Al Adams kinderen hebben gezondigd. Allen, met inbegrip van hen die nu leven, STERVEN.

Maar bij de grondlegging van deze wereld — op het moment van Adams zonde — werd bepaald dat, evenals allen in Adam moeten sterven, dezelfde ALLEN in Christus, de tweede Adam, door een opstanding uit de dood weer tot leven zouden worden gebracht.

De boom des LEVENS werd voor de gehele mensheid tot Christus, de TWEDE ADAM, afgesloten. Door zijn moeder, de maagd Maria, werd Hij uit het menselijke nageslacht van Adam

geboren. Haar zoon Jezus had echter niet een MENS, een zoon van Adam, tot vader, maar GOD. Als zoon van GOD stond de boom des LEVENS voor Hem open. Maar als zoon des mensen moest Hij, evenals de eerste Adam, een KEUZE doen!

Satan trachtte Hem reeds als kind te doden, maar God greep in om dat te voorkomen. Vervolgens viel Satan Hem frontaal aan, toen Hij ongeveer 30 jaar oud was, en nog vóór Hij een woord van Gods boodschap, het Evangelie, kon prediken. Tijdens deze verzoeking (Matth. 4:1-11) bepaalde Jezus zijn keuze. Hij verwierp Satans verzoeking en levenswijze. Hij koos Gods weg, in overeenstemming met de Geschriften. Hij versloeg Satan, gebod hem van Hem weg te gaan, en de verslagen Satan sloop heen. JEZUS HAD ZICH GEKWALIFICEERD OM SATAN OP DE TROON VAN DE AARDE TE VERVANGEN! Toen was, zoals Jezus in Markus 1:15 zei, de tijd vervuld en het Koninkrijk van God nabij gekomen.

De TWEDE ADAM had de test doorstaan. Hij had Satan verstoten. Hij had zich gekwalificeerd om Satan op de troon van de aarde te vervangen en HET KONINKRIJK VAN GOD TE HERSTELLEN.

Zonde en opstandigheid waren met de ene mens, Adam, begonnen. Gerechtigheid en gehoorzaamheid die naar VREDE leiden begonnen met de ene mens, Jezus Christus. Hij was het BEGIN — de GRONDLEGGING — van een volkomen NIEUW „gebouw” — de nieuwe wereld — de nieuwe beschaving — de WERELD VAN MORGEN!

Hij zei dat Hij zijn Kerk zou bouwen. Zijn Kerk is, in embryo, dit nieuwe gebouw — die nieuwe beschaving — die nieuwe wereld.

Jezus begon deze door zijn twaalf discipelen te roepen. Maar elk van hen moest KIEZEN tussen de boom des LEVENS en de satanische boom van menselijk goed en kwaad. Een van de twaalf faalde. Maar Jezus zei dat de Kerk nooit zou uitsterven. De regens zouden neervallen (Matth. 7:24-27), de stromen zouden komen, de winden zouden waaien, maar dit NIEUWE huis, dat op het fundament van de vaste rots is gebouwd, zal ALTIJD STANDHOUDEN!

Jezus sprak niet over „kerken”. Paulus zei dat allen eenstemmig zouden zijn — geen verdeling zou er zijn. Waar bevindt zich die Kerk vandaag? (Wordt vervolgd)

juni 1984

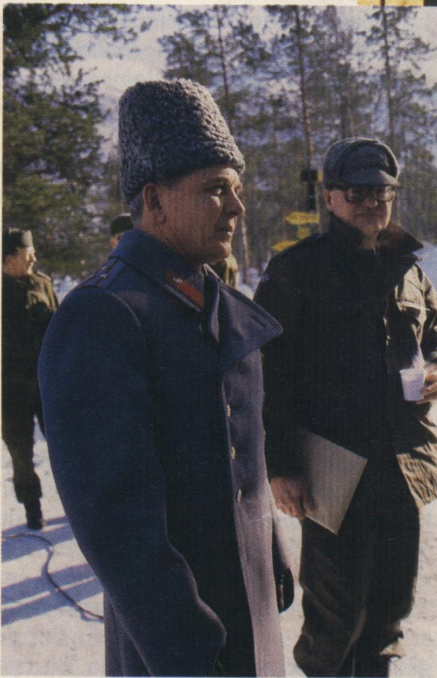
„RUSTIGE HOEKJE”

(Vervolg van pagina 4)

Westerse militairen uit acht landen deelnamen.

Andere voorzieningen staan de preventieve opslag van geallieerde uitrusting, brandstof en ammunitie toe, benevens de aanleg en het gebruik van gemeenschappelijk gefinancierde vliegvelden, haveninstallaties en telecommunicatieverbindingen — alles onder Noorse zeggenschap.

Als verdere geruststelling voor de Sovjets dat Noorwegens lidmaatschap van de NATO een zuiver defensief karakter draagt, verklaarde de regering in Oslo al in een vroeg stadium dat er in vredetijd op Noorse bodem

NATO-opperbevelhebber generaal Bernard W. Rogers (boven), verklaart aan journalisten de aard van de „Avalanche Express”-oefeningen. In het kader van de internationale overeenkomsten werd een Sovjet-waarnemer, uitgenodigd (onder).

geen kernraketten zouden worden opgesteld.

Ook Denemarken voerde op eigen houtje dergelijke „vertrouwen wekken-de” beperkingen in.

Waarom werden die maatregelen genomen? Om het kwetsbare Noordepere evenwicht in deze regio — de

„Nordische Balans” — te verzekeren zoals die zich na de oorlog had ontwikkeld en zowel onafhankelijkheid als vrijheid van de betrokken landen had helpen bewaren.

Een der gevolgen was dat Finland

niet onder Sovjet-gezag kwam — in tegenstelling tot andere, aan de Sovjet-Unie grenzende Oosteuropese landen. Noorwegen en Denemarken traden weliswaar tot het Atlantisch Verbond toe, maar op een lager niveau van militaire verplichtingen.

In 1954 gaf de Noorse minister van buitenlandse zaken, Halvard Lange, een beknopte uiteenzetting van deze Nordische Balans. Hij wees erop dat Noorwegen geweigerd had buitenlandse bases op zijn grondgebied toe te laten omdat „de legering van geallieerde eenheden op het Scandinavisch schiereiland de Sovjet-Unie zou kunnen provoceren tot vergroting van haar druk op Finland, en mogelijk een Russische bezetting van Finse bases nabij de Noorse en Zweedse grenzen zou kunnen uitlokken, een ontwikkeling die niet alleen de strategische positie van zowel Noorwegen als Zweden zou ondermijnen, maar ook tot een ernstige achteruitgang van de hele internationale situatie zou kunnen leiden”.

Overwegingen als deze leidden er ook toe Zweden geheel buiten de NATO te houden. Begin 1949 concludeerde de Zweedse regering dat

wanneer Noorwegen en Zweden beide tot de NATO toetraden, de Sovjet-Unie zich verplicht zou kunnen voelen te reageren met het in westelijke richting opschuiven van haar verdedigingslinie, en wel door Finland nieuwe eisen te stellen. Een dergelijke ontwikkeling zou niet alleen een ernstige bedreiging voor de Finse onafhankelijkheid en veiligheid vormen, maar in het gunstigste geval ook de voordelen ongedaan maken die Zweden zich door een lidmaatschap van het bondgenootschap zou kunnen verwerven.

Het succes van de Zweedse politiek bleek in 1955, toen de Sovjet-Unie onverwachts besloot haar 50-jarige huur van haar marinebasis in Porkkala (Finland) te beëindigen.

De balans bleek te werken.

Dat neemt niet weg dat het neutrale, maar goed bewapende Zweden in NATO-kringen altijd algemeen beschouwd is als een stille bondgenoot die in een eventueel toekomstig Europees conflict uit nationaal eigenbelang gedwongen zou zijn aan de zijde van de geallieerden te strijden. In sommige kringen (waaronder natuurlijk het Kremlin) had men kritiek op de Zweedse minister van defensie toen deze in 1981 in het openbaar verklaarde: „Ook al beschouwen wij onszelf dan ook als neutraal, wij weten heel goed bij wie wij horen.”

Banden met Groot-Brittannië en Amerika

De Nordische volkeren hebben onder elkaar altijd een gevoel van verwantschap gehad, dat nog versterkt werd door banden van taal en godsdienst en door een gelijksoortige kijk op de gemeenschap.

Zo schrijft de voorzitter van de Stichting Amerika-Scandinavië, Patricia Bliss McFate in de wintereditie '84 van het Amerikaanse tijdschrift *Daedalus*:

„Wat is het dan dat deze [Nordische] landen samenbindt? . . . Vertrouwen en verwantschap . . . De landen vormen een gezin dat samen opgroeide en zowel ervaringen als geloof deelt. Ze leven nu weliswaar apart, maar het blijven bloedverwanten. En hoewel ze elkaar een beetje plagen en soms fikse ruzies hebben, zullen ze niet met elkaar op de vuist gaan . . .

„De Nordische volkeren presenteren de wereld een aaneengesloten front, hoeveel ze binnen de familie ook met elkaar ruziën.”

De Nordische wereld heeft ook sterke banden met de Angelsaksische volkeren van Groot-Brittannië en Noord-Amerika. Ze reiken veel verder dan de bondgenootschappelijke structuren van onze dagen, zijn stevig bevestigd door zowel bloedverwantschap als gemeenschappelijke waarden. Noorwegen is daarvan een schoolvoorbeeld.

„Noorwegen”, aldus de heer Holst, „is een land met de rug naar Europa en het gezicht naar de Atlantische Oceaan. Zijn veiligheidspolitiek is maritiem en Angelsaksisch georiënteerd.”

Goede betrekkingen met Groot-Brittannië en de Royal Navy zijn in de geschiedenis lange tijd van het grootste belang voor Noorwegens veiligheid geweest.

Die banden werden tijdens de Tweede Wereldoorlog verder aangehaald toen koning Haakon VII naar Londen vluchtte om daar zijn regering in ballingschap te vestigen. Noorwegens omvangrijke wereldomspannende handelsvloot werd ter beschikking van de geallieerde zaak gesteld.

De banden met de Verenigde Staten zijn tot voor kort ook altijd heel hecht geweest, waartoe het feit heeft bijgedragen dat er tegenwoordig meer Amerikanen van Noorse afstamming zijn dan Noren in Noorwegen.

Dat neemt niet weg dat de „navelstreng” met Amerika, zoals een Amerikaanse ambassadeur in Noorwegen, Mark E. Austad verleden jaar in een toespraak in Los Angeles zei, „dunner is dan in het verleden. Linkse activisten hebben de natuurlijke band tussen de Verenigde Staten en Noorwegen verzwakt”.

Inderdaad geeft de Noorse spionage-affaire een diepgaand inzicht in de generatie die evenals elders in Europa in de jaren '60 in Scandinavië voor het eerst tot politieke bewustwording kwam. Deze jongere generatie oefende zich op de golf van anti-Amerikanisme die door de oppositie tegen de Vietnamoorlog was opgewekt.

De heer Treholt was in het laatste van de jaren '60 en het begin van de jaren '70 een uitgesproken criticus van de NATO. De diepgang van zijn oppositie brak de algemene nationale eenstemmigheid die het Noorse publiek tot dan toe verenigd had gehouden op het punt van de nationale veiligheid en van een voortgezette rol in de NATO, en dat gold zowel voor rechts

als voor links.

Strategische denkwijze

In het boekje *The Nuclear North Atlantic* beschrijft de Britse auteur (en anti-nucleaire activist) E.P. Thomson de Noorse strategische positie op de volgende manier:

„In de strategische gedachtengang van de NATO ligt de Sovjet-marine op de loer om zich een weg te banen door de 'poort' tussen Noorwegen en IJsland, terwijl Sovjet Backfire-bommenwerpers door dezelfde 'poort' zouden kunnen slippen om naar het gebied ten westen van Schotland en Ierland af te zakken en vervolgens een scherpe draai naar links te maken en West-Europa 'door de achterdeur' aan te vallen”.

Andere deskundigen willen deze levensbelangrijke, ten dele door Noorwegen bewaakte strook in het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan nog verder doortrekken zodat zij een zeegebied omvat dat helemaal tot Groenland reikt. Zij noemen doorgangen door deze sector de „Greenland-Iceland-United Kingdom gap”, ofwel de „G-I-UK gap”. NATO-strijdkrachten onderhouden in deze bres anti-duikboot-barrières.

Er zou een feitelijke oorlogshandeling nodig zijn om een grootscheepse doorbraak in deze „bres” te forceren, omdat naar schatting 60 percent van de Sovjetvloot deze moet passeren op weg naar gevechtsplaatsen.

Zo is de Sovjet-Unie ten dele opgesloten achter haar enige ijsvrije haven. En tezamen liggen Noorwegen, Denemarken en Zweden aan de toegang tot de Oostzee, en vormen daarmee voor de grote Sovjetvloot in Leningrad een niet geringe hinderenis.

(De Sovjetvloot beschikt over slechts twee andere uitgangen, die beide eveneens aan beperkingen zijn onderworpen. Turkije controleert de Dardanellen, het „wurgpunt” voor de Zwarte Zeevloot van de U.S.S.R., terwijl de grote afstand en de weersomstandigheden de operaties van de Sovjetvloot in het Verre Oosten vanuit Wladiwostok beperken.)

Op zoek naar veiligheid

Sedert de Tweede Wereldoorlog hebben Noorwegen en Denemarken hun neutraliteit opgegeven en hun vertrouwen gesteld in het NATO-bondgenootschap. Op hun beurt berust de

onafhankelijkheid van zowel Zweden als Finland voor een groot deel op handhaving van het „Nordische evenwicht”.

Het is om deze redenen dat alle borreltafelpraat over een uiteengaan van Europa en Amerika tegenwoordig een verontrustend element vormt voor de plannenmakers van de Nordische defensie. Loopt de NATO op haar laatste benen, zoals sommigen beweren?

„Noorwegen”, aldus merkt Johan Jørgen Holst op, „is vermoedelijk de laatste bondgenoot die de brug verlaat in geval de NATO op haar reis door het komende decennium mocht kapseizen. Het uiteenvallen van de NATO zou ook de hele rest van het Nordische weefsel verscheuren.”

In plaats van een gemeenschappelijk bestaan in een onderlinge, door een fijn afgestemd evenwicht bepaalde verstandhouding, zouden deze kleine naties van Noordwest-Europa onder toenemende druk kunnen komen te staan — zowel uit het Oosten als van een binnenkort herlevend Romeins Rijk in het continentale Europa. Hun toekomstige vrede, veiligheid en onafhankelijkheid zouden daarbij ernstig in het gedrang komen.

Het is tijd voor een rechtstreekse waarschuwing van de in het „rustige hoekje van Europa” levende mensen voor de in de bijbelse profetie voorzegde gebeurtenissen die hun leven drastisch zullen beïnvloeden. □

Geloof in Jezus

(Vervolg van pagina 11)

Iedereen bezit een zekere mate van geloof — al verschilt dat van persoon tot persoon. Sommigen vinden het gemakkelijk om te geloven — anderen vinden het moeilijk „vertrouwen, hoop en geloof” in iets of iemand te stellen, mogelijk vanwege vroegere teleurstellingen of verraad.

Maar zelfs de meest gelovigen zijn niet gelovig genoeg om zichzelf van toekomstige zonden te vrijwaren door eigen kracht of door hun eigen geloof. Kijk maar eens naar Efeze 2:8: „Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat *niet uit uzelf* . . .” Hoe dan wel?

Hetzelfde vers geeft het antwoord: „Het is een gave van God.”

Hier is dus sprake van een niveau van geloof dat ver uitstijgt boven de mate van „vertrouwen en hoop” die u

menselijke geest moet kunnen opbrengen om geloof te hebben *in* Christus, dat Hij u uw zondige *verleden* zal vergeven.

Dit nieuwe, hogere niveau van geloof is het geschenk dat God geeft door de heilige Geest, die u ontvangt door het opleggen van de handen na de doop.

Jezus beschikte over dat soort geloof. En daarom had Hij volledig „vertrouwen, hoop en geloof” in God. Zodoende was Hij in staat een onberispelijk leven te leiden. Jezus heeft nooit gezondigd. Hij werd vaak verleid, maar Hij verzette zich hier altijd tegen. Hij wist hoe Hij aan de kracht moest komen die Hij nodig had om zijn eigen beperkte menselijke kracht te vergroten: „Tijdens zijn dagen in het vlees heeft Hij gebeden en smekingen onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, die Hem uit de dood kon redden . . .” (Hebr. 5:7). Jezus bad tot zijn Vader in de hemel voor de kracht om de zonde te weerstaan. En de verhouding van hoop, liefde en vertrouwen tussen Jezus en zijn Vader was zodanig dat Hij die hulp *altijd* kreeg.

Jezus Christus en de Vader hadden al een eeuwigheid in harmonie geleefd voordat Jezus op aarde kwam als zoon van God. Hij had geen twijfel dat zijn Vader „*bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen*” (zie Rom. 4:21).

Dit is het soort geloof dat we moeten hebben als we onze eeuwige beloning willen ontvangen. God verwacht van ons, als wij zijn zonen en dochters zijn, dat wij net zo leven als Jezus. Jezus heeft het voorbeeld gegeven. Zijn leven is de maatstaf waarnaar wij ons moeten richten — niet op een abstracte, schijnheilige manier, maar in de nuchtere praktijk van alledag. Een ware christen moet zich steeds afvragen: Is dit de manier waarop Christus zou reageren? Zou Hij zo hebben gehandeld? Volg ik zijn voorbeeld?

Zo niet, dan moet u uw houding wijzigen en Jezus' voorbeeld gaan volgen zoals dat in de Bijbel is vastgelegd. U moet God vragen om het daarvoor benodigde geloof — hetzelfde geloof dat Hij Jezus Christus schonk om problemen onder de ogen te zien en te overwinnen. Met *dat* geloof zult u, als de verleiding komt, de kracht hebben om uw natuurlijke menselijke impulsen te negeren en een zelfde soort besluit te nemen als Jezus deed in soortgelijke omstandigheden.

Daarom schreef Paulus ook in zijn

brief aan de Galaten: „Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof *in* (u raadt het al — dit moet zijn: *van*) de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven” (Gal. 2:20). Zodra het juiste voorzetsel is ingevuld, worden de moderne versies heel duidelijk.

Denk nog eens terug aan de analogie van de horlogemaker. Christus wil dat u de dingen leert doen die Hij heeft gedaan. Hij wil u laten delen in zijn vaardigheden. Hij wil dat u hetzelfde vertrouwen en dezelfde hoop hebt, die Hij in God heeft gehad. Hij wil niet dat u Hem daarvoor alleen maar dankbaar bent. Hij wil dat u leert de zonde te overwinnen en op te zien naar God voor geestelijke kracht, net zoals Hij heeft gedaan.

Waarom?

Waarom u het geloof van Christus nodig hebt

Kijk eens naar Filippenzen 3:9. Hier zien we hoe Paulus de Filippenzen uitlegt hoe dankbaar hij is onderdeel van Gods kerk te vormen, ofschoon hij veel dingen had moeten prijsgeven, waaronder een positie met macht en aanzien, om apostel te worden. „ . . . ik [heb] dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen, en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof *in* (lees: *van*) Christus, welke uit God is op de grond van het geloof. Dit alles om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, zou mogen komen tot de opstanding uit de doden.”

Paulus wist dus dat vóór zijn opstanding uit de doden God in hem hetzelfde soort geloof moest bouwen dat Christus had gehad. Hij wist dat hij alleen dan de „kracht van opstanding” zou kennen zoals Jezus die had gekend.

Paulus zei dus niet dat hij zijn eigen behoud probeerde te verdienen *door zijn eigen geloof*. Dat is wat zij die misleid zijn, doen wanneer zij zich alleen verlaten op *hun* geloof in Christus. Uit al zijn geschriften blijkt dat Paulus wist *dat hij dat nooit kon*.

Een christen kan niet door zijn eigen

geloof behouden worden, net zo min als dat kan door simpelweg te geloven in Christus. Dit is een cruciaal punt dat velen die zich christen noemen, niet begrijpen.

Behoud is Gods geschenk, maar Hij zal dit niet geven aan hen die er niet goed mee kunnen omgaan (net zo min als u een fiets zou geven aan een kind dat zich niet aan de verkeersregels wil houden).

Priesters trachten vandaag de dag nog steeds om mensen zover te krijgen dat deze „Christus accepteren”, terwijl zij nalaten de noodzaak te onderwijzen van *het geloof van Jezus Christus* als geschenk te ontvangen, om God te kunnen gehoorzamen.

Aardbevingen

(Vervolg van pagina 18)

levensstijl die in strijd is met Gods wetten. Lang geleden heeft de mens besloten wegen te volgen die naar menselijke maatstaven juist schijnen.

Beschaving na beschaving heeft valse goden aanbeden. Al die beschavingen hebben de weg gevolgd van egocentrisme, hebzucht, strijd, geweld en oorlog. Soms geven hele volkeren of grote delen van een volk zich geheel over aan een ontuchtige, gewelddadige of corrupte levenswijze. God ziet het allemaal.

Grote steden, staten en zelfs hele imperia zijn in de loop der geschiedenis door zware aardbevingen verzwakt of zelfs vernietigd. Veel mensen wensen dat niet te zien als Godsoordelen over zondige volkeren.

Maar de Schepper komt ook tussenbeide om de natuurlijke uitwerking van de fysieke krachten die zich in het inwendige van de aarde opbouwen in bedwang te houden. Waarom? Om zijn doeleinden met de verschillende volkeren te verwezenlijken.

Onze wereld is hard op weg naar een geweldige climax. De dagen van de mensheid onder de heerschappij van Satan zijn bijna voorbij.

God maakt nu gebruik van dit tijdschrift en van de radio- en tv-uitzendingen „The World Tomorrow” om de mensheid te waarschuwen dat God op het punt staat een nieuwe beschaving in te luiden die gebaseerd zal zijn op zijn onveranderlijke geestelijke wetten — de weg van liefde tot God en de medemens. Maar het ogenblik nadert snel dat God meer zal doen dan zich via mensen te uiten. Hij zal weldra krachtig ingrijpen in de

Geloof aan het werk

Wanneer Jezus Christus terugkeert op aarde om zijn vrede op te leggen, zal deze wereld in een verschrikkelijke staat verkeren. Maar gelukkig zal dan het ergste voorbij zijn. Jezus Christus zal dan zijn taak beginnen om de mensheid in Gods levenswijze en de weg tot eeuwig leven te onderrichten.

Er zal een hoop werk zijn voor diegenen die God in dit huidige leven heeft geroepen om zijn doel te begrijpen. Zij zullen tot leven worden gewekt en onsterfelijk worden gemaakt wanneer God ingrijpt om zijn heerschappij over de wereld te herstellen. Zij zullen samenwerken met Jezus

zaken van de wereld en een eind maken aan de steeds toenemende misdaad, corruptie, milieuverontreiniging en oorlog. Hij zal onze huidige beschavingen straffen en beëindigen en een nieuwe beschaving opzetten.

Er is geprofeteerd dat er in de laatste dagen van de menselijke beschaving grote gebeurtenissen zullen plaatsvinden die de hele aarde zullen schokken om het hooghartige en rebellerende menselijk ras te vernederen voordat Jezus Christus op aarde terugkeert om Gods regering te herstellen.

In de bijbelse profetie wordt deze tijd aangeduid als de Dag des Heren. „O God! . . . Gij zijt toornig geweest . . . Gij hebt het land geschud, Gij hebt het gespleten; genees zijn breuken, want het wankelt” (Ps. 60:3-4; *Statenvert.*).

Jesaja 24 openbaart waarom God de aarde eerst op haar grondvesten wil doen schudden: „Want de aarde is ontviwd door haar bewoners, omdat zij de wetten hebben overtreden . . . het eeuwig verbond verbroken . . . De aarde barst geheel open . . . de aarde wankelt vervaarlijk” (vers 5, 19).

„Daarom zal Ik de hemel doen wankelen en de aarde zal bevend van haar plaats wijken door de verbolgenheid van de Here der heerscharen, ten dage van zijn brandende toorn” (Jes. 13:13).

„Dan wordt de verwatenheid der mensen neergebogen en de trots der mannen vernederd, en de Here alleen is *te dien dage* verheven, en de afgoden zullen volkomen verdwijnen. Dan kruipt men in de spelonken der rotsen en in de holen van de grond *voor de verschrikking des Heren* en voor de luister zijner majesteit, wanneer Hij

Christus en doen wat Hij doet. Zij zullen anderen onderrichten, helpen en aanmoedigen om hun menselijke zwakte te overwinnen, zodat ook aan hen het eeuwige leven kan worden gegeven. Zulke leraren moeten ervaren zijn — er zal geen plaats zijn voor enthousiaste amateurs. Nu is de tijd om die ervaring op te bouwen door het geloof van Jezus dat door de heilige Geest wordt verleend.

Daarom heeft een christen, die uit de doden hoopt op te staan, meer nodig dan alleen zijn geloof in Jezus. Hij moet in het leven van Christus delen en leren leven zoals Christus heeft gedaan. Om dat te kunnen, heeft hij het geloof van Jezus Christus nodig. □

opstaat om DE AARDE TE VERSCHRIKKEN. Te dien dage zal de mens zijn zilveren en gouden afgoden, die hij zich gemaakt had om zich daarvoor neer te buigen, voor de *ratten* en de *vleermuizen* werpen, bij zijn vlucht in de rotsholten en in de bergspleten vanwege *de verschrikking des Heren* en de luister zijner majesteit, wanneer Hij opstaat om DE AARDE TE VERSCHRIKKEN” (Jes. 2:17-21; nadruk van ons).

Het boek Openbaring toont de climax van deze gebeurtenissen. „En ik zag, toen Hij [Jezus Christus] het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving . . . *en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt*” (Openb. 6:12, 14, 17).

In Openbaring 16 wordt de laatste grote aardbeving voorzegd die een einde zal maken aan onze huidige beschavingen en die de geografie van *de hele aardbol* zal veranderen: „. . . en er geschiedde een grote aardbeving, zo groot als er geen geweest is, sedert een mens op de aarde was . . . En alle eilanden vluchtten weg en bergen werden niet meer gevonden” (vers 18, 20).

Deze grote aardbeving zal elke menselijke beschaving doen ineenstorten. Sommige zullen volledig worden vernietigd. Dit is het oordeel van de Schepper over het kwaad van de door mensen geschapen beschavingen! God zal opnieuw beginnen! Dat is de reden waarom de wereld van morgen in de Bijbel wordt aangeduid als „de tijden van de wederoprichting aller dingen” (Hand. 3:21).

De aardwetenschappers maken zich zorgen over de onvoorbereidheid van zoveel mensen, die daardoor weinig zullen kunnen doen tegen komende

zware aardbevingen. Zij stellen dat er in vele delen van de aarde aardbevingen zullen plaatsvinden. De Bijbel is met deze visie in overeenstemming — en maakt ons duidelijk waarom! Laten wij ons niet laten verrassen. De Bijbel vertelt ons hoe wij nu reeds speciale goddelijke hulp en bescherming kunnen krijgen, als wij bereid zijn onze levenswijze te veranderen en beginnen te doen wat God zegt dat juist is, niet wat in onze eigen ogen juist is. □

Op de verkeerde weg

(Vervolg van pagina 23)

„tot in het derde en vierde geslacht” toe, maar in zijn grote barmhartigheid en met zijn belofte van goddelijke genezing toont Hij zijn liefde voor „duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden” (Ex. 20:6).

De liefhebbende God van de Bijbel wil dat de mensheid de consequenties begrijpt van de zonde — genozucht, inheligheid en zelfzucht — door te geloven wat Hij zegt! God schept geen vreugde in de lichamelijke manifestaties van de zonde in de vorm van kanker, aangeboren defekten en lichaamsszwakte. „Zo waar Ik leef,” zegt God, „Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft” (Ezech. 33:11).

Door Gods wegen te gaan bewandelen in plaats van het bedrieglijke pad dat zij nu volgt, zou de mensheid een veel rijker en bevredigender leven kunnen leiden. In plaats van gevaarlijk moleculair geknutsel om de nasleep te corrigeren van diverse generaties genetische afwijkingen, zouden de wetenschappers moeten wijzen op de feitelijke oorzaken van onze huidige problemen, en ons moeten aansporen onze levensstijl te wijzigen teneinde het optreden van de problemen te voorkomen!

Gelukkig breekt nu weldra de tijd aan dat de oplossingen voor iedereen begrijpelijk zullen worden bekendgemaakt en dat de behandeling van de symptomen zal worden gestaakt! Biotech vormt niet het afdoende antwoord op de biologische problemen van de mens. Een geestelijk antwoord — dat de oorzaken van die problemen blootlegt — is dat wel. □

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 1)

verspreid, maar wanneer die bij elkaar worden gevoegd, elk in zijn eigen context, komt het betreffende punt of onderricht duidelijk naar voren. Maar ieder op zichzelfstaand onderwerp of onderricht in de Bijbel kan zelf ook met een legpuzzel worden vergeleken. En op de juiste wijze samengevoegd met andere onderwerpen KOMT DE HELE WAARHEID OVER DE MENSHEID AAN HET LICHT: wie en wat is God de Schepper, naarmate Hij zich openbaart; wat en waarom is de MENS; wat is Gods overkoepelende DOEL; wat is het ongelooflijke potentieel van de mens; waarom is er zoveel ellende, verdriet, kwaad en geweld en waarom zoveel achteruitgang tezamen met zoveel vooruitgang en menselijke prestaties.

Ja, de Grote God begon mijn verstand te openen voor een ontstellende WAARHEID! Het orthodoxe christendom aanvaardde en leert het tegenovergestelde van de bijbelse waarheid. Het moderne onderwijs bleek zich te baseren op de idee van evolutie, waarvan ik had ontdekt dat die vals is. Het onderwijs is totaal materialistisch geworden. De wereld is ZIEK van de problemen die zij niet kan oplossen, van ontevredenheid, verdriet, geweld, angst en de dood.

De godsdienst geeft deze ongelukkige wereld geen hoop. Het onderwijs heeft geen antwoord. De regeringen hebben geen oplossing. De wetenschap geeft geen bevrijding, maar heeft in plaats daarvan de wapens voor massavernietiging geproduceerd om ons allen te vernietigen — iedere man, elke vrouw en elk kind op aarde!

Mijn diepgaande onderzoek BEWEEST de realiteit van de levende Schepper God en dat de Bijbel in feite God zelf is die spreekt — waarbij Hij zichzelf en geestelijke kennis openbaart aan hen die, door zijn Geest, in staat zijn te begrijpen. En nu, op mijn 91e, heeft God door zijn levende Woord mijn ogen wijd geopend om IN TE ZIEN waarom de mensheid op aarde is geschapen — hoe deze gewelddadige samenleving zich heeft ontwikkeld — waarom Jezus Christus zei: „Ik zal mijn gemeente [kerk] bouwen” — hoe de officiële christelijke kerk het spoor bijster werd — en wat tot op deze dag de oorspronkelijke ware Kerk is die meer dan 1950 jaar geleden door Jezus Christus werd opgericht!

Inderdaad, ik ontdekte tenslotte de enig ware Kerk. En ik ontdekte WAAROM zij bestaat en WAT zij is — en hoe en waarom er zoveel verschillende sekten uit voortkwamen. Ja, en hoe de HELE WERELD, zoals de Bijbel zegt (Openb. 12:9), is misleid — en hoe zij nu heel spoedig van haar DWALING genezen en uit haar verwarring, geweld en lijden bevrijd zal worden.

Dit kwam allemaal niet gemakkelijk. Hard, lang en ijverig studeren alleen was niet voldoende. Het vereiste een open verstand. Het bracht een innerlijk gevecht met dit ijdele zelf dat moest worden overwonnen. Het was noodzakelijk TOE TE GEVEN dat ik ongelijk had en vereiste de bereidheid de waarheid die nieuw voor mij was te aanvaarden. Het vereiste het aanvaarden van en het leven naar deze waarheid. □

Zegslieden der wetenschap

(Vervolg van pagina 9)

Spectaculaire goddelijke interventies zijn uniek en brengen geen permanente wijziging in de „wetten van de natuur”. Evenzo berusten wonderen die op een individu betrekking hebben, zoals een goddelijke genezing of een onverklaarbare ingreep die ernstig lichamelijk letsel voorkomt, slechts op een tijdelijke of zeer korte verandering of opheffing van bestaande natuurkundige, scheikundige of biologische wetten.

Naarmate er nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen worden gedaan, hetzij op galactisch dan wel op subatomair niveau, nemen de bewijzen voor wetmatigheid, vormgeving, harmonie en orde slechts toe — steeds meer bewijzen voor het bestaan van een intelligente, eeuwiglevende, oppermachtige Schepper!

„Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben” (Rom. 1:20).

Laten wij ons dus de eerstvolgende keer dat wij over de wonderen van de natuur lezen of naar een tv-programma kijken dat de een of andere fascinerende wetenschappelijke ontdekking tot onderwerp heeft, niet laten misleiden door de woordkeus en het vooroordeel van de evolutieleer. Laten wij ons realiseren dat wij naar het handwerk van een meester-Schepper kijken! □

De onrust in het Midden-Oosten LOOPT UIT OP VREDE!

Het Midden-Oosten spoedt zich van crisis tot crisis.

Geen enkel land in het Midden-Oosten weet buiten het escalerende geweld te blijven — zelfs niet die landen die ogenschijnlijk vrede kennen. Een „heilige oorlog” dreigt het hele gebied te overspoelen. De Westerse leiders zien geen oplossing.

Wat is de oorzaak van deze onrust? Waarom hebben zo weinig mensen een idee van het gevaar dat er voor de gehele wereld dreigt of van waar dit allemaal op zal uitlopen?

Het is tijd dat u de betekenis van de crisis in het Midden-Oosten kent! Dit belangrijkste grondgebied van de wereld

wordt het centrum van de crisis waaruit tenslotte wereldvrede zal voortkomen. Het resultaat van de onrust in het Midden-Oosten is reeds eeuwen geleden in de Bijbel voorspeld.

Ons gratis boekje *Het Midden-Oosten in de profetieën* verklaart de verbaazingwekkende achtergrond van de crisis in het Midden-Oosten — en hoe deze zal worden opgelost.

Schrijf om een exemplaar naar Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein.

Vermeld alstublieft bij al uw aanvragen het nummer van uw adresstrookje.

